

פרשת צו - שבת הגדול < 150 < י"א ניסן תשע"ג

גילוי דעת

פְּנֵי אֶרְצָה בְּנִים זִכְרָה מוֹלָה:

התנשאי לי?

מישהי הולכת להיות
מופתעת...

'גילוי לב' אישי ושמח במיוחד

פגד ארבעה בנים

4 נקודות מבט
הרב חיים דרוקמן, ד"ר אברהם ליפשיץ,
הרב יונה גודמן ושילה כץ

יציאת מצרים של ימינו

'אחד על אחד' עם הרב סהלו
הרב הראשי של ת"א - יפו
לעדה האתיופית

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

התייחסות להולכי הרגל - נוהגים בטוח

בשתי הכתבות הקודמות עסקנו בבעיות הולכי הרגל ובאחריותם להתנהגות נכונה עפ"י החוק ושיקול הדעת בחציית כבישים. הולכי הרגל הנפגעים על הכביש, נפגעים ע"י נוהגים שחלקם פגעו בהם בגלל נהיגה רשלנית - חוסר תשומת לב לנעשה בכביש, מהירות שאינה מתאימה לסיטואציה על הכביש, ניסיון לעבור לפני הולך הרגל ולא לתת לו זכות לעבור ועוד...

הנהג צריך להכיר במגבלות הבאות:

כלי הרכב כיום מאד גבוהים והם מסתירים את שדה הראייה של ילדים נמוכים, גם בגילאי חטיבות הביניים ולא רק ילדי גנים ובתי ספר יסודיים. לכן הם סומכים עליך.

הילדים לומדים בבתי הספר שיעורים בנושא בטיחות וזהירות בדרכים והם מצפים ממך - הנהג, שתאפשר להם לחצות את הכביש בצורה בטוחה. לילדים קטנים אין תכנון ושיקול דעת, הם פועלים עפ"י החלטות מידיות וחלקן לא נכונות ומסוכנות.

ילדים יכולים להפתיע. כדור שנפל לכביש יגרום לילד לרוץ לכביש כדי "להציל" אותו.

בימים גשומים "משתדל" הולך הרגל לחצות את הכביש בכל מקום אפשרי הקרוב אליו ואינו מחפש את "המקום הבטוח".

כנהגים עלינו להבין את האחריות הגדולה המוטלת עלינו ולכן ננהג/נתנהג בהתאם:

נצפה להולכי רגל במקומות שונים כגון: ליד מגרשי משחקים, בין מכוניות חונות, בכניסה ויציאה מחניות הבית, ליד אזורים מסחריים ועוד...

בתוך העיר ננהג במהירות סבירה שתאפשר לנו גם בשעת חירום למנוע פגיעה בהולך הרגל.

לא נסכן לעולם הולכי רגל. ולכן נבדוק לפני שעצרנו ואפשרנו להולך הרגל לחצות האם הזכות שנתנו לו אינה מסכנת את חייו.

ננהג בזהירות ובאדיבות - לא נמהר ונתייחס לכל הולך רגל כאילו הוא הילד שלנו.

נהגים זכרו!

הילדים נמצאים בחופשה ולכן יש סיכוי לפגוש אותם בכל שעות היום...

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה

המערכת:

לונה פארק

בשעה טובה ומוצלחת יש ממשלה בישראל. רכבת ההרים הפוליטית הגיעה ליעדה הסופי לא לפני שבדרך עברה תהליך מורט עצבים ומתוח עם הרבה עליות ומורדות. לקראת הישגות האחרונה פתאום הדברים התחילו להסתדר, לאט לאט הפנים חמורי הסבר של נבחר הציבור התחלפו בחיוכים מדודים. ההסכמים נחתמו בדקה ה-99 בחטף עוד לפני כניסת השבת ולבסוף הגענו לרגע המיוחל וכל השרים התקבצו לתמונה משותפת וחגיגית במיוחד במשכן הנשיא. אילו היה ביכולתי לקרוא מחשבות זהו הרגע שבו הייתי רוצה לדעת מה כל ניצב בתמונה, כולל הנשיא וראש הממשלה חושבים על ההרכב. מעניין לדעת כמה התמונה הזאת והאידיליה יחזיקו מעמד.

אובאמה בא

הנשיא האמריקאי סוף כל סוף נאות להגיע לבקר. זה לקח יותר מחמש שנים, אבל מי זוכר? כמי שנמצא מידי יום בירושלים בירתנו הנצחית, אני ללא ספק מרגיש בחגיגות שאפפה את הביקור הנשיאותי - מלכותי. דגלים נישאו בראש התורן, פרחים נשתלו, הרחובות הראשיים עברו מתיחת פנים, שטיחים אדומים באורך הגלות נפרסו ושולטים המבשרים על בואו של כבוד הנשיא נתלו בכל קרן רחוב. ירושלים בימים אלה עומדת במלוא יופיה והזרה. כל הסיטואציה הסוריאליסטית הזו הזכירה לי באופן אישי את תקופת שירותי הצבאי, בכל פעם שהגיע אשיות רמת דג לבסיס או למוצב בו שהינו, קדמו לביקור הכנות ארוכות ומייגעו ללא שינה. בתור טירון זוטר הכל נראה לי מוגזם, ואילו במקרה דנן הכל נראה לי שייר ונכון. הכל טוב ויפה, אך לחגיגה מושלמת מצטרפת התקווה שהנשיא ייעתר לבקשת כל העם היושב בציון ויחון את יהונתן פולארד מהר ככל האפשר. בטוח שכאשר יונתן פולארד ינחת החגיגה תהיה משמעותית, מרגשת וחזקה הרבה יותר.

ונשמרתם מאוד לנפשותיכם 1

פסח הוא חג המועד לפורענות. רבים יוצאים לטייל במרחבי ארצנו ובמקביל הכבישים מלאים במכוניות. אם כל אחד ינהג (תרתי משמע) במשנה זהירות ואדיבות כלפי הזולת, ייטב לכולנו.

ונשמרתם מאוד לנפשותיכם 2

בשבועות האחרונים ישנה מודעה שתפסה את עיניי והיא משוללת כל הגיון. סיגריות כשרות לפסח. איך ניתן לתת הכשר למשהו שהורג? נקודה למחשבה...

קטניות?

מישהו יכול להסביר לי פעם אחת ולתמיד, מה זה לפתית? ומה הסיפור שלה?

נבו כץ

הוצאה לאור: קרן אביה | לפרסום, למודעות ולהנצחת: ורד כהן - 02-5350915 | gdaat@pisrael.com

הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: ענבל וייס | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר מבליט: 4 ש"ח כולל מע"מ
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד | אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות | נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון | כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 5:14	ירושלים: 6:28
תל אביב: 5:32	תל אביב: 6:30
חיפה: 5:24	חיפה: 6:30

בס"ד

השנה יוצאים לחירות כלכלית

עבור משפחות רבות ליל הסדר הוא בעיקר בלאגן כלכלי. מחומרי ניקוי ועד קילוגרמים של מצות, משפחות רבות קורסות תחת הנטל הכלכלי.

כשאתם עסוקים בהכנות לסדר ובניקיונות לקראת החג משפחות רבות עסוקות בהתמודדות יום יומית עם מצוקה כלכלית קשה.

זה הזמן להושיט להם יד ולהוציא אותם מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה כלכלית.

תרמו למקימי ואנחנו נדאג, בעז"ה, שזה החג האחרון שהם משועבדים.

לתרומות: בטל' 1-800-800-340

או מ"ח בנק הדואר 8377825

או מרכנתיל דיסקונט מ"ח 18337 סניף 661

רח' בית הדפוס 7, ירושלים ע"ר. 580529303 | התרומות מוכרות לצורכי מס לפי סעיף 46 עמותת חסד לזכרם של הרב מנחם ליבמן זצ"ל ובנו הקדוש שניאור שלמה הי"ד

פרסומי ישראל

פסח

באנדר איבוי המער

חוויית לכל המשפחה בבנימין!

אטרקציות, הדרכות, שחקנים, טיולים ואתרי מורשת וטבע!

תחנות מידע
בכניסות לחבל בנימין:

צומת אריאל
מעבר בחורים (חיזמה)
קרית 90

מפת האתרים והפעילות
תחולק חינם לכל מבקר!

סיורי משקפת בבנימין
סיורים מאורגנים לקבוצות
ומשפחות מכל רחבי הארץ
08-9712348

תורגם אפליקציות
וסרוק scanlife

בימי רביעי עד שישי א'-ג' חוה"מ 27-29.3.13
הפעילות באתרי התיירות והטבע מ-9:30-16:00

- מיציג נחלת בנימין • הכפר העברי הקדום בפסגות • נחל דלבים
- שילה הקדומה - עיר המשכן • מסלול נחל שילה • יקבי הבוטיק
- שבילי האופניים: סובב שילה - עלי, סובב הכרמים, סובב טלמון
- מעיינות נחל פרת • מפעל התכלת לציצית - כפר אדומים
- מעיין עטרת • בית התה 'חן במדבר' • חוות ארץ בראשית
- טרקטורנים במדבר • מרכז המבקרים ציון שמואל הנביא
- מצוק נחל מכמש - אדם • אתר נווה צוף ומעיין מאיר • מסעדות
- יער נווה צוף - טיבוע ציפורים החל מהשעה 7:00 • מצפורים
- שמורת הר הכוכב - כוכב השחר • מערות גבעת היקבים - חורש ירון
- מרכבות עמק איילון - פארק קנדה • חאן 'שקט מדבר'
- מעיינות ואדי זרקא • אקסטרים הרים - מועדון טיולי שטח

מרכז מידע ארצי: 1800-34-54-54

1800-34-54-54

www.gobinyamin.org.il ובאתר תיירות בנימין

אנדר איבוי המער

תיירות בנימין
Binyamin Tourism
Land of Biblical Heroes

שילה הקדומה
Ancient Shiloh
CITY OF THE TABERNACLE

ציון
מרכז
מסלולים ואירועים

ביצוע משרד התיירות
האגף לרכבות תיירות
מזון לידועים

תשתית
מרכז מידע

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרכז
מסלולים ואירועים

מרוב רשעותו.
אמנם אנו לא יכולים
לקבוע ממי היא נשללה, אך
אנו מצפים שכל אדם אשר מתנהג לא טוב יתקן
את עצמו.
המצה מבטאת את השאיפה לחרות, שהרי בחיפזון
יצאו בני ישראל ממצרים, ולא הספיק בצקם להחמץ.
ברוסיה הסובייטית הרשעים לא אפשרו ליהודים
לאפות מצות. וכי מה הפריעה להם אפיית המצות
ומדוע מעסיק אותם הלחם אשר אוכלים היהודים?
אלא שהם ידעו שהמצה מסמלת בעם ישראל את
השאיפה לחרות, ורצו לדכא שאיפה זאת. היהודים
ברוסיה, אפילו אלו שביום יום לא קיימו את המצוות
כי לא ידעו, אפו מצות בהחבא ובמסירות נפש.
הרב קוק כתב על חודש ניסן משפט שמכיל בתוכו
את התוכן של החודש: "יציאת ישראל ממצרים
תישאר לעד האביב של כל העולם כולו". **השאיפה
לחרות והשחרור מהשעבוד, שאצל אומות העולם
משמעותם רק לא להיות עבד, אצלנו הכוונה היא
שחרור מהשעבוד ליצרים ולתאוות. יש לשאוף
להיות בן חורין אמיתי ולא להיגרר אחר החולשות
האנושיות.**
יהי רצון שנזכה כולנו ללמוד מחג הפסח את השאיפה
לחרות אמיתית, הן לאדם הפרטי שלא יהיה משועבד
לתאוותיו והן לחרות כללית של עם ישראל שלא
יהיה משועבד לשום אומה ולשון, ונזכה לשגשוגה
וחירותה האמיתית של מדינת ישראל בכבוד גדול.
חג כשר ושמח לכל בית ישראל ■

כגון שבת, ציצית ועוד, משום
שבציצית מצרים באו לכלל גילוי
יסודות האמונה. האמונה שיש בורא לעולם שגם
משגיח עליו, שיש שכר ועונש - אלו עקרונות
בסיסיים ביהדות, שעל ידי שיודו מערכות הטבע
בזמן יציאת מצרים הם באו לכלל גילוי.
לכן יש מצווה לספר לילדים, שכבר מקטנותם ידעו
שהם חיים בעולם לא כדי למלא עצמם בתאוות אלא
כדי לחיות חיי קדושה, ללמוד תורה ולהכיר את מי
שאמר והיה העולם.
בתפילין שאנו מניחים בכל יום חול כתובות שתי
פרשיות שבהן מובלט עניין זה. לא בכל דור הקב"ה
משנה את חוקי הטבע כדי להוציא מליבם של
הכופרים. הוא עשה זאת בזמן יציאת מצרים, ומאז
נמסר ומסופר מאב לבן מדור לדור.
יתירה מזאת, גם ממה שאירע לפני יציאת מצרים,
גלות השעבוד והעונשים שקיבלו המצרים, אנו
לומדים פרק חשוב בהשגחת ה' בעולם. הרמב"ם
אומר שלמרות שיש לאדם בחירה חופשית, לפעמים
יש מצב שבו נשללת הבחירה, מפני שהבחירה
והיכולת לשוב בתשובה הן מעין זכות יתר שהקב"ה
נותן. לכן לפעמים מי שמרשיע בזדון ובמודעות נגד
רצון ה' נשללת ממנו אפשרות הבחירה והחזרה
בתשובה.
בחמש המכות הראשונות מוזכר שפרעה חזק את
ליבו מעצמו, אך בחמש המכות האחרונות הקב"ה
הכביד את ליבו למדנו מכאן יסוד לדורות, שאמנם יש
לאדם בחירה חופשית, אך לפעמים היא נשללת ממנו

השבת שלפני פסח נקראת "שבת הגדול". ה'טור'
מסביר שהשבת נקראת כך בגלל הנס הגדול שאירע
לאבותינו במצרים בזמן שהפרישו שה לקרבן
והמצרים לא העזו לפגוע בהם. יש מפרשים שהטעם
הוא להוציא מדעת הצדוקים שאמרו ש"ממחרת
השבת" הנאמר בספירת העומר כוונתו לשבת שחלה
סמוך לפסח, ואילו חז"ל סוברים שהכוונה היא למחרת
יום טוב ראשון של פסח שגם נקרא בשם 'שבת'. לכן
קוראים לשבת זו "שבת הגדול", לומר שזו שבת וזו
שבת, וכאן באה לידי ביטוי אמיתותה וחשיבותה
של תורה שבעל פה, ולכן נקראת השבת - "שבת
הגדול". עיקרה של "שבת הגדול" הוא הכנה לקראת
חג המצות.
בקהילות מסוימות נוהגים לקרוא בשבת זו חלק מן
ההגדה. חג המצות תופס מקום מרכזי בהשקפת
עולמה של היהדות. הגמרא אומרת שיש מצווה
להזכיר את יציאת מצרים כל יום, חוץ מהמצווה
המיוחדת לספר באריכות בליל הסדר. הרמב"ם לומד
זאת מהפסוק "זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים". אולם מפסוק זה אפשר ללמוד שיש חיוב,
אך מניין שדווקא בליל הסדר? "והגדת לבנך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים" למדו
חז"ל שהחיוב הוא לספר בזמן שמצה ומרור מונחים
לפניה. ומניין שגם מי שאין לו בן חייב? - שנאמר
"זכור את היום הזה".
נמצא שמי שיש לו בן, מלבד קיום המצווה הכללית,
מקיים גם את מצות "והגדת לבנך".
הרבה מצוות בתורה נסמכו לעניין יציאת מצרים

הכלב נהיה מחמיר...

הרב מנחם פורשין - ראש מכון פוע"ה

שהחמץ נמשל ליצר הרע, על כך הוא גם נאסר במשהו.
כי אנו מעוניינים לבטל את יצר הרע מקרבנו לחלוטין.
(עיין בשו"ת רדב"ז חלק ג', סימן תקמו)
פעם למדתי ממורנו ורבנו הגרש"ז אויערבך זצ"ל,
דבר מאוד משמעותי בהגדרת המשהו, כפי שנראה
בהמשך. מוכר לכולם הדין ההלכתי האם יש לחשוש
במוביל הארצי שהגיע משהו חמץ שנשפך מהדייגים
שזרקו פיתיונות לדגי הכנרת או אולי שפכו שם
המסעדות איזה שארית של חבית בירה, או חשש
אחר. ומאותה סברה ניתן לאסור כל המימות שבעולם.
בזמנו שמעתי ממורנו הרב וואזנר שיש סיבות רבות
להקל בנושא. ביניהן: א. הרי הדגים אוכלים כסדר כל
הפת שבנה. ב. החמץ נמס עם הזמן ונהי' לח בלח
לפני פסח. ג. שמא נכנס (כולו) באיזה זווית או סדק.
פת נקרא נטל"פ במים צוננים. שמא הפת נפגם
לגמרי מאוכל. (מובא בשו"ת שבת הלוי ח"ז סי' נ"ו).
שמעתי על כך ממור"ה הגרש"ז אויערבך ש'משהו'
הוא גם כן שיעור מסוים, אשר בפחות מכך גם משהו
לא הוי. וראה בזאת כלל גדול בדיני התורה. והביא
דוגמאות נוספות לכך, כגון נקבים זעירים מאוד
באותיות שבמזוזה וכדומה.
מתוך כך סיגלתי לעצמי בשנים האחרונות שכל
דבר שיש לו מקור ראוי, קראתי לו 'קִשְׁש'. וכל
דבר שחשבת שזו חומרה יתירה קראתי לו 'קִשְׁש'.
(החית בשווא).
אולי גם לכם יש הסברים מעניינים לחומרות
שחשבתם שהם מיותרות? אשמח מאוד לשמוע
pvpquah@gmail.com ■

על הרצפה בפסח, מיד שוטפים אותו. אחד משכני
סיפר שאצלם מחמירים יותר ונוהגים לגנוז את הכלי
לשנה הבאה. ויש שנפשם קצה בלחם ה"קלוקל"
וכועסים על כל חומרא חדשה שהם שומעים.
כמו תמיד, כדאי לבחור את הדרך השלישית, שביני
הזהב. יחד עם זאת יש לזכור לא לזלזל, חס וחלילה,
בשום חומרא, ולנסות למצוא לדבר מקור. מתוך
שמחפשים את מקור החומרה, לומדים רבות בנושא
זה, וכך גם מבינים יותר טוב את זולתנו.
אימצתי בעצמי מנהג זה, וכבר למעלה מעשרים
שנה שאני אוסף את החומרות ואת הקולות של
אותה שנה, ומכין עליהם שיעורים (את החומרות
אפשר לקבל במייל).
**במהלך השנה אני עוקב בדריכות אחרי החומרות
(והקולות) החדשות של פסח, בספרים החדשים,
בירחונים התורניים, בעלוני פרשת השבוע ובעיתונות
החדרית. בכל שנה אני מוצא חומרות ש"לא שזפתן
עין הדפוס עוד". ובכל פעם, אני משתדל למצוא את
המקור לחומרה. וכך זכיתי ללמוד דברים מופלאים
רבים, והעיקר - ללמוד זכות על עם ישראל כיצד הם
מקפידים על איסור חמץ בכל כוחם.**
במסגרת זו מצאתי אפילו כתוב (בשם הרב שוב
משארית ישראל) ש"הכשר לאקונומיקה על שום
מה?". "טוב הדבר שעקרוקת הבית הרגילו עצמן שלכל
דבר יש הכשר. גם אם אין זה מזון שמכניסים לפה".
כידוע "חמץ אסור במשהו" (פסחים כט). ודנו רבים
על מהותו של איסור זה. מכל ההסברים ששמעתי,
נראה לי שראוי להביא את דבריו של הרדב"ז שכיון

מעשה שהיה כך היה. ליהודי אחד היה לול תרנגולות,
וכאשר היתה מתעוררת שאלה הוא היה שואל
את הרב אם הדברים המוזרים שהוא נתקל בעוף
פוסלים אותו. כך נהג היהודי במהלך השנים. לפתע
נעלם האיש למספר חודשים. כאשר חזר בשנית,
שאלו הרב בדאגה לשלומו, והוא אמר שהכל היה
בסדר. "ובחודשים אלו היתה לך סייעתא דשמיא
כי"כ גדולה, שלא היתה שאלה בעופות?" שאל הרב.
"לא" - ענה היהודי. פיתחתי פשוט שיטה "מודרנית"
לבדיקת העופות. חז"ל מציינים, שכיוון שהכלב לא
חרץ את לשונו ביציאת מצרים, הוא זכה שהתורה
תאמר עליו: "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו, לכלב
תשליכון אותו" (שמות כ"ב ל').
בחודשים אלו, אמר היהודי, פשוט שמתי את העוף
הבעייתי לפני הכלב. אם הוא היה אוכל את זה, סימן
שהעוף טרף, ואם לאו, סימן שהעוף כשר.
אז למה חזרת? שאל הרב. ענה היהודי: כי הכלב
נהיה מחמיר...
מאז ומעולם נהגו בית ישראל להחמיר בענייני פסח
והביאו לכך אסמכתא מדבריו של האר"י, שהנזהר
ממשהו חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה.
(מובא גם בבאר היטב סימן תמ"ז סק"א).
אמנם, טענו המקובלים שלא זאת בדיקת אמר האר"י,
אלא הגירסא צריכה להיות שיועיל לו שלא יחטא.
בכל מקרה, גם זו לא סגולה רעה כל כך.
בנושא החומרות בפסח, מתחלק הציבור (כמו כל דבר
בצה"ל) לשלושה חלקים עיקריים. כאלו שנוהרים
זהירות רבה מאוד, לדוגמה, יש נהגו שכל כלי שנפול

גוש עציון

הטוול שוסדר לכם את הפסח

אטרקציות מרתקות, טיולים מאתגרים והפתעות לכל המשפחה

כיף של מורשת

חיזיון אור קולי בכפר עציון, הצגות ומשחקים בהרודיון, סיור בעקבות "חיות מההגדה" בגן החיות הטיפולי מרכז חוויות.

אמנות, קניות ומבצעים

גלריית ורניסאד' בתקוע, סטודיו לקרמיקה אדם ואדמה, גלריית בית דוד לפיסול בעץ, אוטלט טבע נאות, ריקושט עודפים ועוד.

ספורט אתגרי ואקסטרים

כרטיס משולב בחוות האיילים, פיינטבול בקליבר 3, טיולי גייפים וטרקטורנים.

מטיילים בטבע

פוחחים את העונה באמת הביאר, כולל השכרת אופניים במקום. מטיילים עם בית ספר שדה כפר עציון במגוון מסלולים מודרכים, משחק גיווט ו"חפש את המטמון".

אוכל ויין - כשר לפסח

סיור וטעימות יין ביקב גוש עציון, ארוחה בשרית בכפר עציון (לקבוצות).

מרכז מידע טלפוני

02-9410124

www.etziontour.org.il

עמדת מידע של בייס שדה כפר עציון בכניסה לכפר עציון

שאלה

ילדינו, ב"ה, הולכים וגדלים. לקראת ליל הסדר אני תוהה מה כבר אוכל להוסיף ולחדש לילדי. הרי הם לומדים הכל בגן ובבית הספר. נראה לי כאילו יהיה "משעמם" בליל הסדר. עוד פעם לשיר "מה נשתנה" ולגנוב אפיקומן. האם לשם כך אנו נערכים זמן רב כל כך, רק כדי לחזור על כל הדברים הידועים?

תשובה

אכן, זוהי שאלה טובה אשר ראוי שתשאל ע"י רבים. אם כן, כמה נקודות למחשבה ולהארת הנושא: שתי מצוות מרכזיות מדאורייתא יש לנו בליל הסדר: אכילת המצה, מצווה הנלמדת מהפסוק "בערב תאכלו מצות", ומצוות סיפור יציאת מצרים, הנלמדת מהפסוק "והגדת לבנך ביום ההוא לאמור".

על הסף, ניתן לשאול, הרי אנו לא היינו במצרים, וכיצד נדע לספר מה היה שם. אם לפחות היו מתעדים את האירועים בסרט או בתמונות בזמן אמת, היינו יכולים לצפות בסרטונים, לספר לילדינו מה היה. אך מכיוון שלא היו אז מצלמות, ודאי שאין כוונת התורה לצוות עלינו לתאר את מה שלא ראינו. מה אם כן אפשר לספר? בפסוקים עצמם יש תיאורים כיצד עינו המצרים אותנו "בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה בשדה". יש תיאור של ההכנות ליציאה, ציווי על שחיטת

הפסח, אכילתו כאשר "מתניכם חגורים" וכו', "משארותם צרורות על שכמם" וכד'.

יש מנהגים שבני הבית מציגים כיצד מתקיימת יציאת מצרים, שורה של נושאי משא על הכתף וכדו'.

הרמב"ם בהלכות חמץ ומצה פרק שביעי מציג להראות לילד קטן עבד או שפחה ולומר לו: כך היינו במצרים, ובלילה הזה פדה אותנו הקב"ה. ולכן הגדול, להודיע את הניסים שאירעו ע"י משה רבנו. בנוסף לכל אלה, אנו חייבים לזכור ולהזכיר לעצמנו שני נושאים:

הראשון, שהוא בבחינת "טעמא דקרא", סיבת המצוה, מדוע נצטוונו במצוות "והגדת לבנך". התשובה על כך היא המשכת הדורות. יכולת הקיום שלנו כעם ישראל, מושתתת על זכרון העבר והמשכתו לעתיד. כל ילד ונער צריך לדעת שיציאת מצרים אינה רק אירוע של העבר אלא היא גם

אירוע של ההווה, לקראת העתיד. יציאת מצרים היתה סימן והתחלה לחיים חדשים עבורנו ועבור כל העולם כולו. ילדים הגדלים על ברכי ידיעה זו, דרכם בעתיד ברורה להם: הם חייבים להמשיך את יציאת מצרים בכל יום ויום. **כיום, היציאה היא**

מהכבלים למוסכמות חברתיות, כבלים ל"כבלים" של סרטים וסרטונים המציגים את הדמיון וגורמים רק נזק ורעה. כבלים למטרות שוליות, כמו כסף, שנהפך להיות מטרה, במקום להיות כלי לחיים. כל אלו הן יציאות מצרים של דורנו.

ובנוסף, נושא שני יש והוא להרבות בניסים ובנפלאות שאירעו לנו - לאבותינו לפני דור או שניים. הגאולה מהשואה הנוראית, ההצלחה במלחמות ישראל נגד אויבנו, התקומה המופלאה והתחזקות מדינת ישראל לכדי מעצמה בינלאומית, כל אלה אפשר וצריך לשזור בסיפור יציאת מצרים לדורנו, ולקיים בכך את מצוות "והגדת לבנך" ■

יריות בליל הסדר

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

ארץ מכורתי

השתררה בבית התבשיל, עד שכל אחד יכול היה לחוש את פעימות הלב החזקות והמהירות של שכנו. וכך מסיים אהרלה חרמוני את סיפורו האישי: "פתאום - ומחדש נשמעה שעת פרסות הסוסים, ההולכים וקרבים אלינו. והנה נעצרו הרוכבים, ובקול שירה, שמחה וצחוק נכנסים כל הגברים, איש לא נעדר! פני הנשים אורו באחת והדומיה החליפה את מקומה למטר שאלות: 'מה היה, מה קרה...? והבחורים עונים להם בקול מלא בטחון וגאווה: 'מאומה! איזה בדואים חפצו להתגרות בנו, ונגרשם, וניקח אתנו אחדות מבהמותיהם לשלל!' ומחדש פרצה השמחה ועלתה על גדותיה, והכוסות הורמו לחיי המושבה, אכריה ושומריה, והשירה לא פסקה, עד שהשחר עמד להפציע. אז קם זקן החבורה והכריז: 'רבותי, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית!' ■

עם אהרון ויהודה, כל יתר הגברים - קדימה, להצטייד באקדחים ולעלות על הסוסים." כמה נשים התלוננו כי היום חג, אך הבחורים מיהרו למשימתם. כעבור זמן קצר נשמע שאון פרסות הסוסים בהתרחקם, ואחרי כן דומיה...

על השולחן עומדים עוד בקבוקים וכוסות חצי מלאים, אך אין אחד מכל היושבים המוציא הגה. פני הנשים חיוורות כסיד, בעיני רבות מהן דמעות, אחדות נמצאות על סף עלפון, והשומרים עליהם, אהרון ויהודה, מושיטים להן מים.

כעבור מעט קט והנה - יריות! הנשים אינן יכולות עוד לעצור בעד דמעותיהן... וגם אהרלה ויתר הילדים מרימים את קולם ובוכים בכי מר ובכרמים בינתיים מתנהל קרב של ממש, קול היריות מהדהד באוזני הנשים והטף ומוסיף חרדה גדולה. לאחר זמן מה, שנדמה היה כנצח, חדלו לפתע היריות, ודממת מוות

אהרון חרמוני היה כבן שבע בלבד, אבל עד סוף ימיו לא מש מזיכרונו אותו הפסח. וכך סיפר: היה זה בשנת תרנ"ז, בראשית ימי המושבה. המבוגרים היו מרבים לדון בהתגריות הבדואים ושאר הערבים, שהגיעו עד לידי התנפלויות על החלוצים שזה מקרוב באו. כדי לעמוד בפני הפורעים הקימו חברי המושבה מעין מחלקה, שבראשה עמד "שר הגדוד". השמחה מלאה אז את ליבות האיכרים והפועלים, והם נכונו לחוג את חג הפסח הראשון כמו שלא חגגו אותו מעולם. כל יושבי המושבה התאספו אל בית התבשיל, גמרו את ההגדה והארוחה החלה. פתאום נשמעה מבחוץ שעת פרסות סוס דוהה, והנה נכנס הרוכב וקורא: "אחים, הבדואים עוקרים את כרמינו!" כל החבורה העליזה, שזה עתה מלאה שמחה ושירה, הפכה למוכת תימהון. הראשון שהתעשת היה "שר הגדוד", שהחל להנחית פקודות: "הנשים והילדים יישארו פה יחד

**במלאת 10 שנים להירצחו של יקרנו ר' גדעון ליכטרמן הי"ד
נתייחד עם זיכרו,**

א"ה ביום שני כ"ח ניסן (8.4.13 למנינם)
במקום הפיגוע - צומת כביש אלון - בשעה 17.00
לאחר מכן נעלה לשוב אחיה ונחנוך מקווה טהרה לגברים על שמו.
דברים לזכרו יאמרו במרכז המבקרים.

אוטובוס יצא מחיפה ויעבור דרך תחנת הרכבת "סגולה"
פרטים בטל. 050-4785520

היו איתנו.

בית הישוב אחיה

משפחת ליכטרמן

ביום ראשון ד' אייר (15.4.13) נקיים א"ה אזכרה בבית העלמין
"שדה יהושע", בשער ברוש, בחיפה.

חנוכה מקווה טהרה לגברים בישוב אחיה

לע"נ הקדוש
ר' גדעון ליכטרמן הי"ד

מטיילים בשבילים פסגות שומרון

שביל הכיף

טיולי ניחוחות וטעמים

ריח מתקתק של גבינה
וניחוח יין משובח...

השומרון מציע למבקרים בו

חגיגת חקלאות עברית,

פעילות לילדים, מתנפחים ועוד

ברכס איתמר

בואו לטייל בעקבות יקבי הבוטיק,
החוות החקלאיות, סדנאות האומן
והמסעדות ברחבי השומרון.

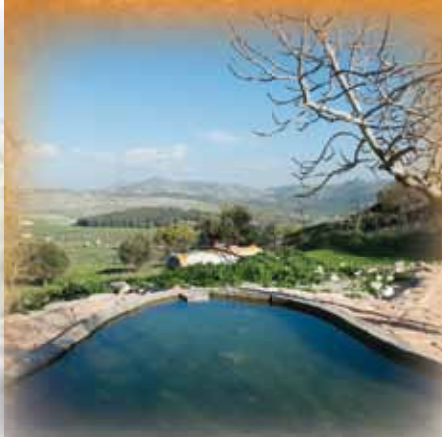
שביל הטבע

שמחה רבה - אביב הגיע

הפריחה, המעיינות והמצפורים,
מזמינים אתכם לטיולים אביביים.
לפרטים:

מדרשת שומרון 09-8841359

מדרשת חלקת השדה 02-9973106

שביל האורש

העבר מעולם לא היה קרוב כל כך

אתרי העתיקות המרשימים,

סבסטיה, הר עיבל והר גריזים,

פתוחים לקהל.

בימים ד' - ו' גן לאומי הר גריזים.

ביום ה' - גן לאומי סבסטיה.

הדרכות, שחקני רחוב ועוד.

ביום ה'- בהר עיבל- פרוץ' אדם זרטל

מספר על גילוי מזבח יהושע.

הגעה לכל האתרים ברכבים פרטיים.

באסרו חג: כנס שומרון השלישי "שומרונים יהודים ומה שביניהם" במדרשת שומרון

עוד לא ראיתם הכל...

03-9066402

תכניה מלאה באתר: tourshomron.org.il

חלק מהפעילויות בתשלום.

תיירות שומרון

בתחנות מידע בצומת תפוח ובצומת אורנית
יחולקו מפות וחוברות טיולים

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

כנס רמלה ה - 6

אובייקטיבי, אך אם לשפוט לפי הכנס של השנה שעברה הרי למי שישקיע את היום וייסע לעיר המעורבת, מובטח כנס מרתק ומעורר מחשבה שיספק לראש תעסוקה זמן רב אחר - כך.

אוטוטו אנחנו מסבים אל שולחן הסדר וחוגגים את ראשית היותנו לעם. כמצוותו של הלילה נתמקד בסיפור העבר ובהנחלת תודעתו - חוויתו לדור העתיד, אולם היכולת להתחבר אל ההיסטוריה נעוצה בהבנת משמעותה לדורנו. היחס בין ישראל לעמים והאופן שבו הוא מיושם או לא מיושם כראוי במדינת ישראל הוא ללא ספק נדבך מרכזי בכך.

■ חג חירות כשר ושמח וכל בית ישראל ■

הכנס יתקיים בחסות עיריית רמלה באשכול הפיס ברחוב הזית 12 ביום שלישי כ"ב בניסן בין השעות 10:30 - 19:00.

הדיון במשפט הציבורי במדינת ישראל, וכך גם מושבי הכנס, חובק תתי - דיונים רבים שעל כל אחד מהם נשתברו ועוד ישתברו קולמוסים רבים - משפט וערכים, אקטיביזם מול ריסון שיפוט, השוויון, הגדרת המונחים 'יהודית' ו'דמוקרטית' והיחס ביניהם, מקור סמכותו של השופט - ערכי העם או ערכים מוחלטים, הפרדת רשויות ותפקידו של היועץ המשפטי לממשלה, ועוד כהנה וכהנה נושאים שלוקחים היום חלק בשיח הציבורי הרבה יותר מלפני עשר ועשרים שנה.

העיסוק במשפט הציבורי חשוב גם משום שמערכת המשפט הופכת דומיננטית יותר ויותר במערך קבלת ההחלטות במדינה ומשקלה בעיצוב אופייה של המדינה הולך וגדל, על חשבונן של שתי חברותיה לשיטת המשטר הישראלית - הרשות המחוקקת והרשות המבצעת, וגם בכך יעסוק הכנס. אינני

ביום שלישי, איסרו חג פסח, תקיים תנועת קוממיות זו השנה השישית ברציפות את 'כנס רמלה - בין ישראל לעמים'. הכנס השנה נושא את הכותרת "המשפט הציבורי במדינה היהודית" ויעסוק במידת התאמתם של עקרונות המשפט הציבורי לאופייה היהודי של מדינת ישראל.

הניסיון לבחון את היחס בין ישראל לעמים בפריזמה משפטית הוא מרתק ומציב אתגר לא פשוט. לפני שבועיים כתבתי כאן על האתגר הגדול הניצב בפנינו בקיום מדינת לאום בעידן בו העולם הנאור נוטש את הזהות הלאומית וממיר אותה בערכים אינדיבידואליים ואוניברסאליים. מערכת המשפט היא חלוצת היישום של המגמה הזו בעולם ומערכת המשפט במדינת ישראל לא טומנת ידה בצלחת בהקשר זה.

דעת | מומחה

98 מיני חסות, מיהו המרור?

ד"ר אלכס בהרב, המכון לאבולוציה, אוניברסיטת חיפה פולקלור מדעי - הלכתי

צמחים משני המינים הנ"ל מייצרות צאצאים פוריים. אציין שמבין כלל מיני הבר, חמישה נוספים כה קרובים גנטית לחסה התרבותית, אך תפוצתם בנכר. ואתמהה שמא הידור קיום המצוה באחד ממינים אלו באזורי תפוצתם תהא שקולה לשימוש בחסת המצפן וחסה שיכנית.

דא עקא, בנושא הקריטריונים שקובעים בהלכות כלאיים כתב לי הרב יואל פרידמן, ע"י התכתבות עם הגר"ש עמאר, שנראה ברור שאין הכוונה לקריטריונים גנטיים שבדאי לא היו ידועים בזמן חז"ל, אלא למכלול של תכונות כפי שכותבים החזו"א והרב קוק. אגב, מספר הכרומוזומים הוא 18 אף במיני חסת בר רבים הרחוקים גנטית מן החסה התרבותית.

רבי נתן בן יחיאל (הערך) פירש: "חזרת גלין - חסה מרה והיא חזרת שבשדות". זהר עמר מביא סברות שונות על זיהוי המינים "חזרת הגלין" ו"חזרת יולין". ואנוכי מהרהר שמא ר' יהודה בן בתירא לא ערך סקר בוטני על מיני חסת הבר, אלא קרא בשמות לשני מינים שהכיר אקראית בסביבתו.

עפ"י עמר סיום רשימת המשנה ב"מרור" אינו מקרי, שכן לפי רוב הצעות הזיהוי מדובר במין חזרת (חסת) בר המשנה פתחה בחזרת (חסה) התרבותית וסיימה בחזרת (חסת) הבר שוב מצוטטות סברות שונות על זיהוי המין. ואתמהה שמא כוונת התנאים כללית, וזהה הידור של כל אחד מהמינים שאיש איש ימצא בסביבתו, כולל בארצות הגולה, ויהא זה קרוב או רחוק יותר גנטית מהחסה התרבותית.

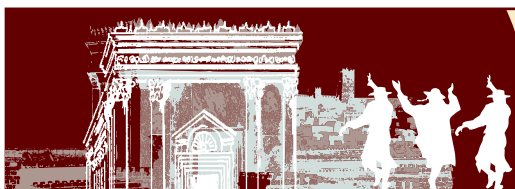
ודאי שאין בכוונת הדברים לשמש כפסק הלכה כלשהו ■

שיש לחזר אחר הירק המר ביותר, והוא המובחר. על כך ניתן להשיב, שלבסוף חזר בו רב אחא מדבריו. וכדברי הרב עובדיה יוסף: "אין שום ספק כלל שהחסה (התרבותית, א.ב.) הנפוצה במדינתנו היא החזרת, אע"פ שהיא מתוקה, ובוודאי שאין לפקפק בה כלל, ומצוה מן המובחר לצאת בה ידי חובת מרור". ואנוכי מהרהר שמא חכמינו מדריכים אותנו להגיע להבנה שדרגת הידור של החסה התרבותית המתוקה תהא שקולה עם חסת הבר המרה, כדי שלא נרגיש חובה "לחזר אחר המר ביותר". אך במקום שניתן למצוא את חסת הבר ללא מאמץ מיוחד, הרי שעדיף לצאת בה. לדעת רבי יהודה בן בתירא ניתן לצאת ידי חובה אף ב"חזרת יולין וחזרת גלין". פרופ' זהר עמר (מררים) טוען ש"חזרת גלין" הינה מין הדומה מאד ל"חזרת" (חסה) התרבותית, שהרי שני מיני "חזרת" אלו אינם נחשבים לכלאים זה בזה. פרופ' יהודה פליקס (כלאי זרעים והרכבה) סובר שמדובר בחסת המצפן, הנפוצה בארץ בצידי דרכים וליד תילי אשפה ("גלין"), ונחשבת כמין המוצא של החסה התרבותית. מספר הכרומוזומים (18) זהה בשני המינים, וההכלאות ביניהם מייצרות צאצאים פוריים.

אליבא גישה זו, רציתי להרהר שמא ראוי להוסיף לזיהוי "חזרת הגלין" גם את החסה השיכנית. אומנם תפוצתה מועטה יותר משל חסת המצפן, אך במספר אתרים זיהינו את שני המינים גדלים זה לצד זה, ואף הצלחנו לאפיין צמחים שהם בני כלאיים טבעיים (או צאצאיהם) ביניהם. גם מספר הכרומוזומים של חסה שיכנית זהה לחסה התרבותית וחסת המצפן, ואף הכלאות מכוונות של צמחי חסה שיכנית עם

במשנה נאמר: "ואלו ירקות שאדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח: בחזרת, בתמא, ובחרחבינא, ובעולשין ובמרור". הגמרא בבבלי: "חזרת - חסא... מרור - מרירתא".

הסוג חסה שייך למשפחת המורכבים וכולל 98 מיני בר המפוזרים על פני כדור הארץ, וכן החסה התרבותית. צמחים ממיני הבר מכילים שרף חלבי מר מאד. השרף במשפחת המורכבים מכיל חומרים מרים, לקטונים ססקוטרפנים, שמפעילים רצפטור מיוחד למריחות הנמצא על הלשון. בתחום ארץ ישראל גדלים שבעה מיני בר: חסת המצפן (הנפוצה ביותר), חסה רותמית, חסה כחולת - פרחים, חסה שיכנית, חסה מזרחית, חסת השבטים, וחסה גלונית. מסוגיית הבבלי בנושא המרור מסיק הרב יהודה זולדן (מועדי יהודה וישראל): (א) במינים הנזכרים במשנה, וכן בכל ירק אחר שהוא מה יש לו שרף ופניו מכסיפין, ניתן לקיים המצווה. (ב) יש עדיפות לחזרת (חסה) בשל היותו נמנה ראשון במשנה. (ג) אין מדד לחריפות הירק, העיקר שהוא ידוע כירק מריה לסיכומו את שיטת הירושלמי והרמב"ם, כל חמשת המינים הנזכרים במשנה מוגדרים כמרור, שכן יש להם טעם מריר באחד משלבי גידולם, אך אין זה מחייב שיהיה להם טעם ניכר של מריחות ולפיכך אין צורך לחזר אחרי המין המר ביותר. הבנתנו בבבלי ובירושלמי שונה ממה שהסיק להלכה החזו"א, לפיו, מרב אחא יש ללמוד

שמה
תשמה
רעים
אהובים

למשפחות גולדברג וצוקר מזל טוב לנישואי הילדים
צביקי ואוריה היקרים
הרבה נחת וברכה לבניין עדי עד
ממשפחת פרסומי ישראל

צ'נוור עיצוב | מ. פלדמן | אסף קרדש | ישי שחר

מה זורקים?

סינטיטי, קקאו טהור וכו' אין בהם חמץ ואין צורך למכרם אלא רק להצניעם, לעומת מוצרים שיש בהם חמץ אך בפחות מכזית ולכן ניתן למכרם לדוגמא – קופסאות שימורים שאינם כשרות לפסח, פירות יבשים, סילאן, סוכר וניל, מיץ לימון, שמרים יבשים ועוד.

כהרגלי החלטתי לבדוק במקומות נוספים: להפתעתי שני ארגוני הכשרות המובילים בעולם: ה - O.U ובד"ץ העדה החרדית חלקו על מה שנאמר בטבלה הזו. בבד"ץ העדה החרדית, הסבירו לי כי "מדובר במנהגים וכי מעיקר ההלכה ניתן למכור כל מזון אפילו חמץ גמור".

ואילו ב-O.U הסביר לי הרב יששכר דב קרקובסקי שמותר למכור את כל החמץ ואין צורך לעשות הפרדה בין מוצרים שיש למכור אותם לבין אלו שצריך לבער. "הכל מותר למכור כי כך כתוב בשולחן ערוך". לדברי הרב קרקובסקי, את מכירת החמץ עושים דרך מתן כתב הרשאה לרב שמוכר את החמץ לגוי עבור המוכר.

שנזכה לאכול כלולנו מהזבחים ומהפסחים בקרוב!

שלכם, כשרלוק

כשרלוק הולמס

חוקר כשרות

המידע החדש, ושלחה אותי לתחקר את העניין. שיטוט קצר באינטרנט הביא אותי לטבלה מסודרת ומפורטת של כושרות המסבירה ומבהירה את ההלכה בנושא. על פי הטבלה, כל מוצר שהוא חמץ וודאי בבית פרטי לא נהגו למכרו אלא לבערו, לעומת מוצרים שאין בהם כל חשש חמץ, ואין צורך אפילו למכרם אלא רק להצניעם, כיוון שאין עליהם הכשר לפסח מאחר ולא נעשו בכלים מיוחדים לפסח ובהשגחה מתאימה וכדומה.

במוצרים שיש בהם תערובת חמץ או חשש לתערובת, ואיסורם מדרבנן. ניתן למכור ולסמוך על המכירה, כך למשל: אבקת סוכה, אורז וקטניות (לאשכנזים), במבה, קפה טהור חומץ

במסגרת ההכנות האחרונות לפסח מגיע שלב במסגרת ההכנות האחרונות לפסח מגיע שלב שאהבתי מאוד בתור ילד, "מצוות ביעור חמץ". בימים האחרונים לפני החג היינו אוכלים כמות ממתקים לא מוגבלת ומוגזמת. היום בתור הורה אני כבר מנסה להיערך לזה מראש. בדרך כלל אנחנו נוהגים לחסל דברים שהם חמץ גמור אבל השנה בגלל תכנון לקוי נתקענו עם כמות גדולה של מוצרי חמץ או חשש חמץ ואין לי מושג מה לעשות איתם. בשבת האחרונה הלחץ בבית גבר לאחר שהשכן שיושב ספסל מאחורי בבית הכנסת אמר שקמח הוא חמץ גמור וחייבים לשרוף אותו וכו' גם תמצית וניל. איכשהו נראה לי קשה לשרוף תמצית וניל אבל אשתי נלחצה מכל

אבות ובנים: משהו ישן וטוב ממשיך

הרב פרופ נריה גוטל נשיא מכללת אורות ישראל

נקודה למחשבה

הרב חרל"פ מחדש שאומנם האב מקהה את שינוי ואומר "אילו היה שם לא היה נגאל", ואולם בה בשעה "הוא מגלה לו שמכיון שסוף סוף הוא בין הגאולים ולא נשאר בחשכת אפילת מצרים, הרי שנצוצי אור הגאולה חדרו לתוך פנימיותו וסוף כל סוף תאיר בתוכו סגולת הגאולה להידבק באבותיו... לגאול גם אותו גאולת עולמים...". אמור מעתה: גם בן זה "בעל כרחו הוא נגאל וסופו לחזור בתשובה", זאת כחלק מסגולתה של ארץ ישראל: "שכל כך גדול ערכה של ארץ ישראל, אפילו לטהר ולזכך את הרשעים שישבו אל ד' ותורתו". אך למותר לציין שהדברים אינם נשארים מופשטים, שכן הרב חרל"פ מקשר אמירות אלה לדורנו, דור "עקבתא דמשיחא לפני התגלות אור הגאולה". הוא מדגיש שאפילו בן זה גם הוא נכלל בשמחת עם ישראל על "בשורת הבנים בארץ ישראל" (רש"י שמות יב, כז).

אלא שכדי שקישור זה של אבות - בנים יתממש, מוטלת חובה לפיתחם של האבות. "יש להאמין ולדעת כי למרות הגוונים החיצוניים שיש בבנים, בפנימיותם הם כולם זרע קודש". לעומת זאת, "המתעקש בעת ההיא לעזוב את הבנים ולחרוץ עליהם משפט בלתי נכון, ולשאוב את הקדושה מהאבות בלבד, את נפשו ונפש כל העולם הוא קובע". ומי הם אותם בנים בהם הדברים אמורים? גם אותם שהם "מוסרים נפשם בעד עמנו ובעד ארצנו" שעה שעדיין רק כיפת שמים לראשם.

משהו ישן וטוב קורה אפוא בליל הסדר: "והגדת - לבנך!"

וכי מה הייתה הגזירה המצרית של "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" (שמות א, כב), אם לא ש"זממו המצרים בזה להכניס רגשי אכזריות בין אב לבנו ולהפריד את היחס ביניהם, ועל ידי זה להפריד בין ישראל לאביהם שבשמים". כנגד זה, התיקון לכך - המימד המשפחתי: בציווי קרבן הפסח (שמות יב, כא): "קחו לכם צאן - למשפחותיכם"; עם יציאת

"הלילה הזה הוא הלילה המיוחד להשבת בנים לאבות ואבות לבניהם... וזהו יסוד המסורה בדבר בוא אליהו הנביא והכנת כוסו בלילה הזה". הרב חרל"פ הבלית את המימד "הגזעי", את ה - DNA העובר מדור לדור בעם ישראל, בייחוסו לשלושת האבות

מצרים: "כבד את אביך ואת אמך" (שמות כ, יב); ולימים עם ישראל מתייחס "על משפחותם לבית אבותם" (במדבר א, יח). הרב חרל"פ לא מהסס לקבוע כי מי שאינו מפנים את "קדושת הגזע" הרי זה "כופר בישראל... וכופר גם בהקב"ה"; כדי כך! גאולת מצרים נסמכת על דבקות אבות - בנים. "והיה כי ישאלך בנך" (שמות יג, יד), ואפילו כאשר מדובר בבן הרשע. גם בן זה "עומד ושואל. אם אמנם בעזות וחוצפה, מתוך שדרכו רשע כסל, אבל בכל זאת גם הוא מחכה לתשובת

ליל הסדר תפס מקום מיוחד בהנהגותיו של הגאון הרב י"מ חרל"פ זצ"ל, רבה של שכונת 'שערי חסד' הירושלמית וראש ישיבות מרכז הרב ובית זבול. "מה נהדר היה מראהו בליל הסדר כשעל פניו המאירים הייתה נסוכה שמחה נפשית טהורה וזכה יותר מבכל השנה... הרב היה כולו מלא רגשי קודש וגילת אהבה ורעדה, כאילו הוא עצמו יצא עתה ממצרים. בין כל קטע וקטע שבהגדה היה פיו מפיק מרגליות, ביאורים והגינות על סדר ההגדה והמאורעות שאירעו לעם ישראל" (שירת הים, עמ' 263).

זכינו, ולאחרונה ראתה אור מהדורה מחודשת של הגדת הרב חרל"פ, וממנה נמצאנו למדים כי אחד המוקדים הרעיוניים העקרוניים בתפיסתו את ליל הסדר היה זיקת אבות ובנים. מוטיב זה הודגש על ידו שוב ושוב בהגותו ובפרשנותו את ההגדה. "הלילה הזה הוא הלילה המיוחד להשבת בנים לאבות ואבות לבניהם... וזהו יסוד המסורה בדבר בוא אליהו הנביא והכנת כוסו בלילה הזה". הרב חרל"פ הבלית את המימד "הגזעי", את ה - DNA העובר מדור לדור בעם ישראל, בייחוסו לשלושת האבות. "רום פסגת קדושת ישראל הוא היחס הגזעי שלהם", יחס שאינו רק אל העבר אלא גם אל ההווה ואף אל העתיד. "האבות, כמו שהיו גורמים להביא את ישראל, כן הם ממשיכים את קיומם של ישראל". אבהות האבות אינה נפסקת "ולעולם הם מולידים הכל אצל ישראל... הם ממשיכים את קיומם של ישראל". עם ישראל ההיסטורי כמיקשה אחת, "יציקה אחת שלמה המכילה בקרבה את כל האוכלוסיה שלהם מראשית מחצבתם עד סוף כל הדורות... כולם זרע אמת... אוי לו למי שמרים יד לעשות פרצים ביניהם... חילוק מחיצות בין אבות לבנים בישראל הוא חדלון גמור...".

ארגון רבני 'צהר'
מסייע לכם

בהתארגנות לקראת הפסח

מכירת חמץ בצורה קלה, ידידותית ומהירה.
המכירה ללא תשלום ומתבצעת באמצעות
יו"ר הארגון הרב דוד סתיו

למכירת החמץ הכנסו לאתר: www.tzohar.org.il

או חפשו את המכירה בפייסבוק ומלאו את הטופס המקוון

בריש גלי

ההלכה CALL

בית ההוראה "צהר" בראשות הרב יעקב אריאל

מענה אישי טלפוני לשאלות בהלכות
הפסח, הכנות לחג ושאלות נוספות
ימים א'-ה' בין השעות 19:00-23:00

1-800-200-377

אביב התורה מפעל לעצום הנמכר בתורה והן מבחינה חברתית.

יציאת מצרים העדה האתיופית חוותה את יציאת מצרים ממש בגופנו ובבשרנו הרגשנו את היציאה מעבודת לחירות. החיים שהיו לנו באתיופיה והחיים שלנו פה בארץ ישראל זה הבדל של שמיים וארץ. כשאנחנו קוראים את ההגדה בליל הסדר אני נזכר באתיופיה, בילדות ובכל מה שעברנו. ב"ה היום אנחנו יכולים לערוך סדר כהלכתו. ואכן, מדי שנה אנחנו עורכים סדר גדול מאוד בהשתתפות המוני יהודי אתיופיה.

הסדר הגדול בעולם השנה אנחנו עורכים סדר בהשתתפות 1,600 יהודי אתיופיה שגרים בתל - אביב - יפו ומתקבצים מדי שנה. למעשה זהו הסדר הגדול בעולם. בליל הסדר אנו חוגגים יחד סדר כהלכתו. אני עורך את הסדר בסיוע מתנדבים וביחד כולנו מתרגשים ומרגישים את יציאת מצרים. אנחנו מתחילים להתארגן לסדר כחצי שנה מראש, דואגים לתרגם את ההגדה לאמהרית ועושים הכל כדי שכל אורח ירגיש כמו מלך. 4 כוסות יין, מצות שמורות, אוכל כיד המלך (גלאט) ועוד. את הפרויקט ייסד הרב מיכה הלוי ומנהל עמותת "אביב התורה" משה שמעון, הם הכוח המניע של הפרויקט המזהים והמיוחד הזה. בערב הזה כולם מרגישים יהודים וישראלים שווים. זו ההזדמנות להודות לכל מי שמסייע ותורם כדי שהסדר יצליח.

חירות ברמה האישית חירות זה להיות עצמאי, להרגיש את היהדות בלי לפחד ללכת לבית כנסת, בלי לפחד להתפלל, בלי לפחד לשמור את השבת והחגים. ככלל, להיות ולחיות בארץ המובטחת - ארץ הקודש ישראל, זו חירות אמיתית. למעלה מאלפיים שנה חלמנו להתפלל ולהגיע לירושלים ועתה, כשאנו מגשימים את החלום, זו החירות האמיתית שלנו. פה, בארץ. למרות הקושי אנחנו לא מרגישים משועבדים אלא בני חורין.

דרום תל - אביב לא קל לגור היום בדרום תל - אביב. יש הרבה בני מעוטרים וזרים ואנחנו צריכים להשקיע הרבה מאוד בחינוך ילדינו, כדי שלא יתערבבו ושלא יצאו לתרבות רעה. הנושא מדיר שינה מעיניי וההתמודדות היא יומיומית. אנחנו, בעזרת "אביב התורה" יוזמים פעילויות פנאי ואני פועל להגברת הזהות היהודית בקרב ילדים, נוער ומבוגרים בעדה האתיופית ולאייטגרציה של העדה עם החברה הישראלית. אנחנו פועלים גם בהעשרה תורנית, עזרה חינוכית ועזרה כספית למעוטי יכולת. אני מעביר שיעורי תורה, הקמנו בית דין לזקני העדה שהם משמשים כדיינים ופועלים לשלום בית, מדריכות כלות, מדריך חתנים, ביקור חולים, שיטור קהילתי כדי לפקח על הילדים ולשמור על הסדר וגם הקמנו גינה חקלאית עבור המבוגרים כדי שתהיה להם תעסוקה ולא ישתעממו. אני מקבל קהל ומטפל בכל צרכי הקהילה.

אופטימיות זהירה הייתי מאחל לכל בני העדה האתיופית ובכלל, לכלל עם ישראל, שנזכה לפסח כשר ושמח, שנזכה לחירות אמיתית במדינתנו וגם בעירנו תל - אביב בע"ה, ולשנה הבאה בירושלים הבנויה. בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל הקהילה שבראשה אני עומד שנותנים לי את הכוח להמשיך ולעשות רבות למען העם, התורה והארץ.

כפר גונדר < אתיופיה > ארץ הקודש < הרצליה > קיבוץ יבנה < ירושלים > אביב התורה < שכונת נחלת יצחק - תל אביב

ערב חג הפסח הבעל"ט פגשנו את הרב יהודה סהלו, הרב הראשי לבני העדה האתיופית בתל - אביב יפו, ושוחחנו על 'יציאת מצרים' הפרטית שלו, ההבדלים בין פסח באתיופיה לבין פסח בארץ הקודש, הפעם הראשונה שבה נעל עליי, הבחירה ללמוד סמיכה לרבנות ולהוביל עדה מיוחדת זו. סיימנו באופטימיות זהירה ולשנה הבאה בירושלים הבנויה.

רקע נולד בכפר גונדר שבאתיופיה למשפחה של 15 אחים (הוא ה - 6). הורי היו אנשים פשוטים. אבי, מתוכו סהלו ז"ל, היה אדם חכם שעסק ברפואה טבעית והיה מבוקש מאוד. כל בוקר כשקמנו היה תור ארוך של אנשים שחיכו שאבי יטפל בהם. אימי, להקוביש ז"ל, הייתה עקרת בית וטיפלה במסירות בכל הילדים, היא הייתה אמה מיוחדת במינה. הייתה לי ילדות מיוחדת, בגיל 8 נעלתי לראשונה נעליים ובגיל 9 נסעתי לראשונה לעיר הגדולה וראיתי מכוניות. פחדתי מהם. למדתי בבית ספר מעורב שבון למדו יהודים, נוצרים ומוסלמים ולמדנו יהדות בעיקר בבית וגם במקום שנמצא באזור של יהודים ולימד אותנו מורה ליהדות. בגיל 23 עליתי לארץ לאחר המתנה של 4 שנים. נחתתי בארץ וקרב משפחה טוב יעקב אסף אותי לביתו בהרצליה ומשם עברתי לקבוצת יבנה. ביבנה למדתי עברית, עבדנו בשדות ולמדנו להכיר את ההווה הישראלי שהיה חדש לנו. כיום נשוי לאיליין ואב לשלושה, מתגורר בשכונת 'נחלת יצחק' בתל - אביב.

איילין אשתי, ילידת אנגליה, אשכנזייה. הכרתי אותה באולפן בירושלים שבו למדנו בתחילה כולם התנגדו לקשר בגלל העולמות השונים שמהם כל אחד הגיע, אבל החלטנו להתחתן למרות ההתנגדויות ב"ה אנחנו חיים באושר ושמחה. התחתנו במסגרת משפחתית ויש לנו 3 ילדים מקסימים. כיום איילין רואת חשבון ומנהלת חברה בין - לאומית גדולה.

פסח באתיופיה קצת שונה ממה שמכירים בארץ. לא ידענו שביט מקדש נהרס ונחרב. היינו מקריבים קורבן פסח וכל האוכל שאכלנו בפסח היה אוכל שנעשה בסמוך לארוחה שלא יחמיץ. המצות שאפינו הן שונות מהמצות שאנחנו אוכלים היום. המצות שלנו היו עשירות וטריות יותר לעומת המצות היבשות בארץ. הסדר נחגג במסגרת משפחתית וספרנו על יציאת מצרים, לא מתוך הגדה של פסח אלא ספורים שסיפרו לנו אבותינו.

הרב מיכה הלוי לפני 13 שנה הגעתי עם משפחתי לשכונת 'נחלת יצחק' בתל אביב. כשהגעתי לבית הכנסת בפעם הראשונה נפגשתי עם הרב מיכה הלוי והרב קיבל אותנו בחום ובסבר פנים יפות. באותה תקופה למדתי בישיבה בירושלים ומדי יום נסעתי הלך חזרה. סיפרתי לרב מיכה שאני מחפש עבודה והרב הציע לי עבודה בישיבת 'אביב התורה' שבראשה הוא עומד. עבדתי בתור איש תחזוקה ובמקביל המשכתי בלימודי הקודש. לרב מיכה יש יכולת לבנות ולהעצים כל אדם באשר הוא. הייתה לי הזכות להכיר אותו ולהיות קרוב אליו. בזכותו הפכתי להיות רב של תל - אביב יפו לבני העדה האתיופית שמונה כ - 450 משפחות.

רב אתיופי במשך 4 שנים למדתי ועבדתי בישיבת "אביב התורה", ולאחר מכן החלטתי שאני רוצה ללמוד יותר לעומק. הרב מיכה המליץ לי להצטרף כאברך בישיבה. המשכתי עוד מספר שנים ללמוד לרבנות ונבחרתי, וב"ה עברתי את המבחנים בהצלחה וקיבלתי את ההסמכה לרבנות, למרות שכבר שנים אני משמש בהתנדבות כמעין סמכות רוחנית לעדה האתיופית. התפקיד 'רב אתיופי' הוא לא קל משום מתוקף תפקידי אני צריך ללמד את כל העדה האתיופית את ההלכות ולתרגם אותם לשפה האמהרית. יש קושי בהבדלי תרבות, ואני מוצא את עצמי משקיע רבות בניסיון לגשר על הפערים התורניים, התרבותיים. דבר נוסף שאני נותן עליו את הדעת ומשקיע בו זמן רב הוא לגשר על הפער בין הילדים לדור ההורים, שמוצא את עצמו תלוי בילדים.

**פותחים חשבון במסד
ויוצאים למסע מורשת מרתק**
כרטיס כניסה משפחתי V.I.P. חינם
לאחרים נבחרים ברובע היהודי
בעיר העתיקה, בירושלים

בכפוף לתקנון המבצע

**אנחנו במסד מאמינים שכדי שתוכלו לחנך את דור העתיד,
אתם צריכים ראש שקט מדאגות.**

אתם מוזמנים ליהנות מכל היתרונות שהופכים את מסד לבנק הכי כדאי,
הכי משתלם ושהכי מבין במורים, ולבחור באחת מבין ההטבות הבאות:

עד 30,000 ₪ ללא ריבית והצמדה
לתקופה של עד שנתיים

הלוואה 4*

בגובה המשכורת ל-3 שנים

אוברדרפט חינם

בנוסף, בני משפחותיכם יוכלו ליהנות ממגוון חבילות ההטבה שתפרנו במיוחד עבורכם:
חשבונות עו"ש מיוחדים, הלוואות בתנאים אטרקטיביים ותנאי אשראי נוחים במיוחד.

הבנק של המורים
מסד

מקבוצת הבינלאומי

בחרו את החבילה המתאימה לכם וצרו קשר באחת מהדרכים הבאות:

facebook

בנק מסד באינטרנט
www.bankmassad.co.il

***2446**

* מורים פותחי חשבון משכורת בגובה 4,000 ₪ לפחות. בתנאי הלוואה, שיעור הריבית ושאר ההטבות עשויים לחול שינויים מעת לעת בהתאם להחלטת הבנק. מתן הלוואה נתון לשיקול הבנק וכפוף לביטחונות המקובלים בבנק. הבנק רשאי לשנות בכל עת וללא הודעה מוקדמת את המידע בפרסום זה, כפוף לכל דין. כפוף לתנאים המלאים המפורטים במסמכי הבנק. ההטבות המפורטות בפרסום זה ניתנות לניצול פעם אחת בלבד. **על פי היתר עיסקה.**

פסח הוא חג החירות וחירות אמיתית היא לצאת מהשעבוד בתוך כך גם משעבוד האוכל והזלילה, להצליח להגיע לחירות מהמחשבה המתמדת על האוכל. חירות היא היכולת להתגבר על היצר, היו חייבים! האמינו בעצמכם וביכולתכם להצליח. כך תוכלו לעבור את החג ביתר קלות ובהנאה. מיכל פתל מעמידה את כולנו מול המראה.

איך מתגברים על הדחף לאכול?

כדאי מאוד לזכור שכל התמודדות בתהליך זה לא תהיה קלה יותר אם נתחיל "אחרי פסח". האשליה היא ש"אחרי" יהיה יותר קל, אבל במציאות זה ההפך. עד שמגיע "האחרי" אנחנו אוכלים המון מתוך תחושה "שאחרי" לא יהיה לנו את כל השפע ואז מרגילים את הקיבה לכמויות מאד גדולות ולכמויות של סוכר, מה שהופך אותנו למכורים ומקשה מאד על התחלת תהליך השמירה אחרי. לכן כדאי להתייחס לפסח כמו שמתייחסים לשבת רגילה, אם מתארחים ויש דברים מיוחדים להשתדל דווקא לטעום מהמאכלים שאין לנו כל יום ולוותר על המאכלים השגריים. גם אם היה לנו יום קשה או ארוחה מסוימת שהגזמנו, לעולם לא לומר "אם כבר אז כבר" או "ממילא לא הולך" ולהשבר, אלא לנסות עד כמה שניתן ובארוחה הבאה לאזן. אם באים בגישה הזאת רואים שזה ממש אפשרי, לא נבהלים ופשוט ממשיכים ואז הכל מאוזן יותר. גם אם בסוף הפסח ראינו שקצת עלינו במשקל, לא נורא, מיד למחרת נכין סיר מרק ירקות גדול ונחזור מיד לשגרה. הירקות עשירים בסיבים תזונתיים ויוצרים תחושת שובע. כמו כן הם בעלי נפח רב ולכן אכילתם בתחילת הארוחה תבטיח שהקיבה תתמלא די מהר ויהיה לה פחות מקום לשאר מטעמי הארוחה. כמו כן רצוי לשתות שתי כוסות מים לפני כל ארוחה דבר שיוצר שובע ומילוי קיבה.

מהן המלצותיך לקראת ליל הסדר?

מומלץ לשתות ארבע כוסות של יין ומכיוון שהשיעור ההלכתי אינו כוס גדולה מומלץ להצטייד מראש בכוסות קטנות יותר ואז בהחלט נפחית בצורה משמעותית מכמות היין ומיץ הענבים. חשוב גם לזכור שלחרוסת יש הרבה קלוריות ואנחנו מחויבים רק בטעימה אז בבקשה לשים לב... במה כן להדר? במרוח. חסה כאמור דלה מאוד בקלוריות וממנה אפשר להרבות. דווקא בגלל ריבוי הארוחות כדאי להשתדל לא לאכול בין הארוחות למעט פרי או ירקות ולשתות הרבה מים. יש בשוק מלונים קטנים ומתוקים שבעונה זו עוזרים מאוד ועונים על הצורך במשהו מתוק. דבר נוסף שצריך להיזהר הוא ריבוי הביצים בפסח. כדאי לזכור שבחלומן ביצה יש המון קלוריות ובעיקר המון כולסטרול ולכן כדאי לדעת שניתן להפחית בצורה משמעותית בכל עוגה או פשטידה את כמות החלמונים ולהשתמש בכל החלמונים. כך שלדוגמה אם בעוגה כתוב להקציף 7 - 8 ביצים נשתמש בכל החלמונים אבל רק במחצית מהחלמונים. ובכלל ניתן להפחית מכמות הסוכר, השמן והביצים מכל מתכון

איך עוברים את חג הפסח בשלום?

למרות שפסח ומאכליו מהווים פצצה קלורית, עדיין צריך לזכור שרוב רובם של המאכלים שטובים למי שחשובה לו תזונה נכונה, דווקא כשרים לפסח. כל מה שעלינו לעשות זה להיות מודעים לקשיים שמעמיד החג. חשוב שנשים דגשים על הנאות כמו: טיולים בחיק הטבע, חופש, זמן לקרוא, זמן להנות בחיק המשפחה ולא רק בעזרת האוכל. זכרו שמחשבה, תכנון והכנה מראש הם סוד ההצלחה והניצחון.

בפסח השנה יש הרבה ארוחות חג, מה מה עושים?

השנה פסח הוא אתגר לא פשוט אבל בהחלט אפשרי. אם לומדים את מה שהולך להיות ומתכננים בהתאם. למעשה אנחנו הולכים להתמודד עם "ארבע שבתות" בתוך עשרה ימים, שבת הגדול - חג ראשון - שבת חול המועד ושביעי של פסח ולכן האתגר הוא לא "אין מה לאכול בפסח" מה שרבים וטובים חושבים, אלא איך מתמודדים עם ריבוי הארוחות ולכן העצה שהוכיחה את עצמה מאד היא להשתדל לאכול פחות פחמימות, פחות תפוז, פחות בטטות ויותר חלבונים שהם למעשה עיקר הארוחה בארוחות חגיגיות (דגים, עוף וכו').

דווקא לאור העובדה שיש המון ארוחות חגיגיות אפשר להפחית לחץ ולהשתמש במחשבה "יהיה גם מחר". כלומר אם בארוחת ליל הסדר לדוגמה אכלנו מצות, מרוח, שתינו את ארבעת הכוסות ואכלנו דגים, ירקות

ומרק והגענו למנה העיקרית שבעים, נוכל בהחלט לטעום רק בשביל המצווה ולהתעודד במחשבה שלמעשה גם מחר מחכה לנו עוד ארוחה חגיגית ואני בעצם לא מפסיד כלום. כך גם למחרת וכן במשך כל שבעת הימים. זה עוזר להוריד לחץ וכמויות. על מנת ליצור שובע ולא מהמצות מומלץ לשלב ירקות בכל ארוחה. כלומר ירקות חיים וסלטים בפתיחת הארוחה, רצוי בכל ערב שבת וחג וכן בחול המועד לשלב מרק ירקות וכן ירקות מבושלים ופשטידות.

חשוב במהלך כל החג לשלב פעילות גופנית והכי נוח זה ללכת. ניתן לפתוח כל בוקר את היום בצעידה בת 30 - 45 דקות, פעילות המעלה את קצב חילוף החומרים, מפרשיה חומרים מדכאי תאבון וגם פסיכולוגית מי חוזר מהשקעה של 45 דקות והולך לזלול? גם במוצאי שבת או חג, זאת הזדמנות מצויינת לצאת לצעידה אחרי שכל האורחים הלכו. מדובר במעשה מעורר ומרגיע בנוסף לכל המעלות.

לעבור את הפסח בשלום

מיכל פתל - קאהן

מנחת קבוצות תמיכה להורדת משקל

היסטורי יהודי | מלחמת האזרחים בסוריה הגיעה אלינו

ד"ר איל דודסון - ראש ההתמחות ללמודי ארץ ישראל במכללת אורות ישראל ומרצה במכללת הרצוג

הנודעים בו היו רבי ישראל נג'ארה, "נעים זמירות ישראל" (מחבר "י - ה ריבון עולם") במאה ה - 16, ורבי שמואל ויטאל, רבה של דמשק במאה ה - 17 (ובנו של הרב חיים ויטאל). בבית הכנסת התפלל רבי שמואל אבוחצירא, חכם קבלה ובעל מופתים, אבי משפחת אבוחצירא הידועה. לפי צוואתו נקבר ליד בית הכנסת, וקברו הפך מוקד עלייה לרגל בפני עצמו. בשבוע שעבר פרסם אחד מפלגי המורדים בסוריה סרטון ויטויב, ובו עדות להרס נורא במקום שנגרם במלחמת האזרחים המתחוללת שם כעת. בחדרי האירוח פזורים שברי אבנים רבים, ובתקרה של אחד החדרים נפער חור גדול. מצבו של בית הכנסת עצמו לא ברור לגמרי, אבל מתקבל הרושם שלא נהרס

מתייחסת לציווי ה' לאלהיה: "וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדָרְכְךָ מִדְּבָרְךָ דְּמָשֶׁק... וְאַתָּה אֵלִישָׁע בֶּן שַׁפְט מֵאֲבָל מְחֹלָה תִּמְשֹׁךְ לְנִבְיָא תְּחָתְיָךְ" (מלכים א' יט, טו - טז). לפי הכתובת התרחש האירוע בשנת 3043 לבריאת העולם (היא שנת 717 לפסה"נ). **בפאתי בית הכנסת נמצאת מערה, שלפי המסורת הסתתר בה אליהו כשברח לדמשק, ובפינת המערה ניצבת אבן שעליה ישב אליהו. מסורות של קדושה נכרכו סביב בית הכנסת, ויהודים רבים נהרו אליו כדי להדליק שמן מעל האבן ולהתברך בסגולות המיוחדות של מערת אליהו.** לטובת המבקרים הרבים נבנו סביב בית הכנסת חדרי אירוח. מנהגים מיוחדים של כינוסי תפילות, תעניות ודרשות התפתחו באתר, ובין הדרשנים

קהילות סוריה היו במשך דורות רבים מן החשובות והמשפיעות בעולם היהודי והעמידו רבנים דגולים. עם הקמת מדינת ישראל התפזרו יהודי סוריה ונותרו בה בודדים שהולכים ומתמעטים עם השנים. האתרים היהודיים כמובן נשארו במקומם, ומהם שהשתמרו עד ימינו.

אחד האתרים המרתקים הוא בית הכנסת העתיק בג'ובה, כיום שכונה בצפון מזרח דמשק, ובעבר כפר קטן ליד העיר הגדולה. בתוך בית הכנסת מוצבת אבן גדולה, מוקפת בגדר ברזל, ועליה נחרט בעברית: "בזה המקום נמשח אלישע בן שפט על ידי אליהו הנביא ז"ל שנת ג' אלפים מ"ג ליצירה". מתחת לכיתוב העברי נחרט גם התרגום לערבית ולצרפתית. הכתובת

כל אתרי קק"ל עולים היום כסיכות על המפה ב - waze, כך שיהיו נגישות גם לנהגים החולפים בקרבת מקום. כמו - כן, יופיעו מידי פעם הודעות מטעם קק"ל באפליקציה על האירועים השונים שהיא מקיימת בכל אתרי הנופש ברחבי הארץ

יורק"ל אפי שטנצלר עם אלוף פיקוד דרום טל רוטו (צילום: יוסי זמיה קק"ל)

מטיילים בערבה בדרך השלום

דרך השלום הוא נתיב טיול שהכשירה קק"ל בערבה, בין היישובים עידן לעין יהב, העובר בסמוך לגדר הגבול בין ישראל לירדן. בין נופי חוואר הלשון ובין שורות של עגבניות, פלפלים ומיני ירקות ומקשאות אבטיחים ומלונים, תוכלו לטייל במרחבי אופק עצומים ופתוחים בגוני צהוב, ורוד וחום, הממתינים למי שיצא לגלות את הערבה.

נוסעים בכביש הערבה (כביש 90), מעט לפני שער היישוב עידן יש שלט המפנה לדרך השלום (הדרך מסומנת בירוק). הדרך מסתיימת בעין יהב (אפשר לנסוע בכיוון ההפוך).

הטיול מתחיל בסמוך לעתיקות עין חצבה שעל כביש הערבה - גבעה קטנה ובה שרידי מצודות. הכניסה לנתיב דרך השלום דרך מושב עידן. מעט לפני שער היישוב נמצא נתיב הנסיעה המסומן בירוק. ניסע דרומה בנוף מרהיב של סלעי חוואר הלשון אל מאגר חצבה, השוכן כ- 600 מטר ממזרח לדרך. נשוב אל נתיב הנסיעה וניסע דרומה אל מצפור השלום - מרפסת מוצלת שממנה אפשר לצפות על נופי נחל ערבה ועל הרי אדום. למרגלות המצפור ישנו שביל מעגלי קצר (הליכה של כחמש דקות). העובר בתוך נקיקים קטנים של חוואר הלשון. ממצפור השלום ממשיכה הדרך דרומה ונמשכת לאורך נחל ערבה, בתוך מטע גדול של עצי תמר ומגיעה למזלג דרכים, שבו יש לפנות בהסתעפות הימנית לכיוון עין יהב. בסמוך לחממות היישוב פונה דרך השלום שמאלה, על פי השלט לתצפית הנוף חופירה. בדרך אל המצפור נעבור בשטחים חקלאיים החוצים את נחל ערבה. משמאל לדרך, בין עצי אשל, ניצבת אבן גבול 94, שהונחה כאן בעקבות הסכם השלום עם ממלכת ירדן. אבל אנחנו ממשיכים מעבר לגבול כביכול, בהתאם להסכם של חילופי השטחים עם הירדנים. בהמשך עוברת הדרך ליד אבן גבול נוספת, מס' 93. ממול כבר נראה מצפור חופירה, התחנה הבאה שלנו במסלול. ממצפור חופירה ניסע דרך חממות המושב עין יהב, שהוא נקודת הסיום של דרך השלום ■

מבטים חדשים אל המרחבים של הרי חברון. נוסעים לצומת שוקת וממנו ממשיכים לכיוון צפון - מזרח על כביש 60 (באר שבע - חברון). הכניסה אל דרך נוף יער מיתר - יתיר היא מכביש 60 מעט אחרי הפניה אל הישוב מיתר (יש פניה משולטת אל היער מכביש 60). סימון כחול מלווה אותה לכל אורכה עד לכביש הפנימי של יער מיתר, כביש 316.

דרך הנוף נוחה לנסיעה בכל כלי רכב ולאורכה חניונים, מצפורים, חורבות עתיקות, בורות מים וגתות. ראשיתה ביער עצי אורן והמשכה בחלקות עצי בוסתן ומטעי אלת הבוסנה. שביל ישראל להולכי רגל חוצה לפרקים את הדרך ואף מקביל לה בקטעים אחדים. מדרונות ההרים בעונת החורף עטויים ירוק ומשובצים במרדכי פריחות ובעונת הקיץ - צהובים חומים. במדרונות ניתן למצוא נוף פסטורלי של עדרי כבשים הרועים במדבר, ובדרום הר חברון ישנם שדות וטראסות חקלאיות. בדרך, בעיקר על כביש יתיר - דרך חורה, נוכל לפגוש בלימנים (מלשון "נמל" בשפה היוונית) - סוללות עפר מדבריות המאפשרות איגום מי השיטפונות לבריכה ובה עצים נטועים.

דרך נוף בהרי נפתלי

דרך הנוף של קק"ל בהרי נפתלי מתחילה את דרכה ליד כפר גלעדי ועולה אל מרומי צוק מנרה - הצוק הגבוה בישראל. נופי עמק החולה והגולן נחשפים במלוא הדרם.

נוסעים מקריית שמונה צפונה (כביש 90) ובתל חי פונים מערבה בכביש 9977. חולפים על פני הכניסה לתל חי וכפר גלעדי, ובמרחק של כקילומטר מכביש 90 פונים מערבה (שמאלה) על פי סימון "שביל ישראל" ושלילט קק"ל (שלט חום) המכוון לדרך נוף הרי נפתלי. דרך העפר עוברת למרגלות מצוק רמים, המתפאר בתואר המצוק הגבוה בישראל. הצוק הענק מתנשא כ- 700 מטר מעל עמק החולה. מורדות הרכס מיוערים בחלקם ביער קק"ל, שספג נזקים קשים במלחמת לבנון השנייה. היער מורכב בעיקר מעצי אורן ירושלים וברוש מצוי. אחרי מלחמת לבנון השנייה נטעה קק"ל מחדש שטחים נרחבים ביער וגיוונה אותו במיני עצים המאפיינים את החורש הים - תיכוני בישראל. כליל החורש, לבנה רפואי, שקד, חרוב מצוי ואגס סורי. הדרך עוברת מעל קריית שמונה, למרגלות המצוק הגדול, ומגיעה לאחר 2.1 קילומטר לעין רועים ולחניון שבצדו. בקיץ שחון ספק אם המקום מצדיק את התואר מעיין. בקק"ל שיפרו את סביבת המעיין וכעת השוקת הוקפה בבריכה גדולה יותר, ובה נאגרו עודפי המים. משם המים זורמים בתעלות לשתי בריכות נוספות, נמוכות יותר, ואם יש עוד מים, הם זורמים לגיא נטול שם, שבמשך כל השנה שומר על צבע ירוק של פטל ושאר מלווי מים.

אם אתם מכורים לתוכנת הניווט הפופולארית waze, מעכשיו יש לכם עוד סיבה טובה לא לצאת בלעדיה לדרך. קרן קימת לישראל חברה השבוע לאפליקציית הניווט החברתית waze במסגרתה יעלו על המפה כל אתרי הנופש, תיירות ומסלולי הטיולים שבאחריות קק"ל.

נופשים המעוניינים להגיע לאחד מאתרי הנופש של קק"ל, יכולים לאתר אותו בקלות במנוע החיפוש של האפליקציה, וזו תוביל אותם עד ליעד.

לדברי יורק"ל אפי שטנצלר: "שיתוף הפעולה עם waze הוא צעד נוסף להנגשת היערות, החורשות והפארקים של קק"ל, הפתוחים ללא תשלום, לציבור בישראל"

4 מסלולים טיולים מומלצים של קק"ל

ברכב הפרטי שלכם עם waze

דרך נוף ביער בירייה שבגליל מעמוקה לחצור

הדרך מתחילה ביער בירייה, היער הגדול בגליל ומסתיימת בחצור הגלילית, בלב השבר הסורי אפריקני הגדול. עד לאחרונה הדרך הייתה עבירה רק רכבי 4x4, עכשיו אפשר לנסוע בה ברכב פרטי וזו חוויה נהדרת.

דרך היער הראשית הותיקה מתחילה באזור מצודת בירייה וממשיכה במורד היער לחלקה נהדרת של עצי ארז. עצי הארז ביער בירייה כבר עברו את גיל 50 והם יוצרים חלקת יער מרשימה ביותר.

דרך הנוף החדשה מתחילה קצת אחרי חלקת הארזים, לפני שער הכניסה למצפה עמוקה. הדרך משולטת ונוחה להתמצאות, משם ממשיכה הדרך לעין מרגנית. המעיין אמנם יבש בשנים האחרונות, אבל צומחים בו עצי תאנה קשישים. קק"ל הקימה במקום חניון יוצא דופן, שולחן פיקניק מתחת לכל עץ תאנה.

הדרך מגיעה לחניון קטן נחמד, שממנו יוצא שביל החלמוניות. בנובמבר פרחי החלמונית הצהובים והיפים מכסים משטח מדהים לצידי שביל זה. כמה דקות נסיעה והדרך יוצאת מגבול היער. זה הרגע שבו מתגלה הנוף המרהיב של עמק החולה, עשוי משבצות משבצות של חלקות מעובדות. מעבר לו הגולן ובצפון - החרמון. הדרך הררית תלויה על הנהגים לנסוע בזהירות, דרך הנוף מתפתלת ומתעקלת עד שהיא מגיעה לחצור הגלילית. בקצה דרך הנוף נמצא פארק קק"ל ובמרחק שתי דקות נסיעה, נמצא קברו של חוני המעגל, אחד מקברי הצדיקים החשובים בגליל.

דרך נוף מיתר - ביער יתיר

דרך נוף יער מיתר - יתיר מוכרת להרבה ממטיילי הדרום. לאחרונה, שונה תוואי הדרך ונחשפו אתרי תרבות לא מוכרים ונפתחו בלב סבך עצי יער יתיר

איפה היינו בסדר בשנה שעברה/אסתר סילם אלוש
חג הפסח הוא אחד החגים הכי מסודרים בשנה (לא סתם ליל הסדר...). אם בכל חג אחר אתה יכול להגיד: "לא יודע איפה נהיה בחג, עוד לא החלטנו...", כאן ההחלטה מתקבלת חצי שנה מראש, בערך בסביבות ט"ו בשבט, אז אבי פונה אלי בטון רשמי ושואל: "איפה אתם בסדר השנה?" כאילו מדובר במבצע צבאי שאין להקל בו ראש. "לא יודעת..." אני ממלמלת בתשובה, "איפה היינו שנה שעברה?" אני פונה עם בלק אאוט מלא לבן זוגי היקר. "בשנה שעברה..." הוא מתחיל לחשב, "היינו אצל ההורים שלך, את זוכרת? זה היה כשאימא שלך ברוב צדקתה הזמינה בטעות סטודנט מוסלמי לסדר"

ששמו להם למטרה להוציא מישהו מדעתו. אולי כשהם יגדלו ויהיו מסוגלים לשבת שתיים רצוף בלי לצרוח: "אני רעב!!" / "אני עייף!!" או המשפט הפופולארי מכולם: "הוא לקח לי!!!", אולי אז הורי ישמחו קצת יותר לארח אותנו ליל סדר שלם ולהוסיף לכך שבתות לפני ואחרי. בכל אופן, אני לא יודעת מה אצלכם, אבל אצלנו הסדר של הסדר מתחיל הרבה לפני הפסח וממשיך דרך שולחן הסדר (בו אבי מבהיר מראש לאורחים שהוא יודע איפה כל אחד יושב כך שלא כדאי להתווכח) ונמשך עד סוף החג אז אבי היקר נושם לרוחה וחוזר לשגרת יומו הנעימה של פנסיונר צעיר בישראל. מי ייתן ונמשיך לסדר כך יחד את הסדר עוד שנים ארוכות וטובות ■

בזריזות

הרבנית ד"ר לאה ויזל מרצה במכללת "אורות ישראל" ובמכללת "שערי משפט"

כל הזדמנות להתקדמות, על דרך מאמרו של ר' יאשיהו על הפסוק "ושמרתם את המצוות" - ושמרתם את המצוות - מצווה הבאה לידי אל תחמיצנה. הזריזות בקיום המצוות מלמדת על התלהבות והזהדות עם קיום המצוות מתוך הבנה שבאמצעותן אנו מזדככים ומתקרבים להקב"ה. הזריזות אף מבטיחה שלא נפספס רגעי התעוררות רוחנית ונשכיל לנצל את הרגע. רעיון זה מקופל במשמעות הזמנים בעבודת הקרבנות ובמצה הנאפית בזריזות ללא שיהוי. הרב סולוביצ'יק במאמרו הידוע "שש דפיקות" כותב על הסיפור הטרגי של החמצת השעה של הרעיה בשיר השירים שהתעצלה לקום לפתוח לדודה שכן "פִּשְׁטִי אֶת כְּתָנִי אֵיכָכָה אֶלְבֹּשְׁנָה כְּחֻצִי אֶת כְּנָלִי אֵיכָכָה אֶטְפֹּם" וכשהיא הצליחה סוף סוף לקום "...דוֹדִי חִמַּק עֵכָר". הרב סולוביצ'יק מבכה את העצלות שאחזה בדור התחייה המתממהה לשמוע את דפיקות הדוד. הוא מזהה את איסור החמצת השעה כשזור בכל עולם המצוות היהודי: "היהדות הקפידה מאוד על איסור חימוץ השעה... שהייה כלשהיא נחשבת על ידה לפשע. האדם מפסיד לפעמים את עולמו בשל חטא אחד - ויתמהמה. מהו איסור נותר - אשר לא איחרו השעה? מהו עוון חילול שבת - אם לא עשית מלאכה רגע אחד אחרי שקיעת החמה שמתורת היתה רגע אחד לפנייה? במה מתבטא ביטול מצוות, אם לא בהתמהמהות של דקים אחדים, כגון: קריאת שמע לאחר זמנה, נטילת לולב אחרי ביאת השמש?" ■

יימצאו הסברים לאיחורים. התורה באה ומדגישה שאין מקום לשיהוי ויש לצמצם את הפער שבין המחשבה ובין המעשה. מובן שאין הכוונה לפזיזות, אף שיש שראו בישראל שהקדימו נעשה לנשמע עם של פזיזים. אין ספק שהזריזות צריכה לבוא לאחר התבוננות וזהירות, אך אין להיתקע בשלב הזהירות. התחלנו מהבעת נכונות לפעול ולהישמע לרצון גבוה כשאמרנו "נעשה", אך בשלב שני הוספנו גם "נשמע".

ר' צדוק מבאר באור נפלא שאכילת המצות בחיפזון בפסח מצריים לא הייתה מקרית. הוא עומד על כך שיש הבדל בין הרגע הראשון של השינוי שצריך להיעשות באופן מיידי בשעת התעוררות רגעית לבין האפשרות להתהלך אחר כך, בשלב שני, בנחת, בניסיון ללמוד, להעמיק ולהפנים: "ראשית כניסת האדם לעבודת ה' צריך להיות בחפזון כמו שמצינו בפסח מצרים שהיה נאכל בחפזון ולא פסח דורות. מפני שההתחלה לנתק עצמו מכל תאוות עולם הזה שהוא מקושר בהם צריך לשמור הרגע שמתעורר בו רצון ה' ולחפז על אותו רגע למהר לצאת מהם אולי יוכל. ואחר כך שוב ילך במתינות ולאט כדן פסח דורות".

בעוד יומיים נשב אל שלחן החג ונחגוג את היציאה ממצריים. היציאה משם, מבית עבדים, לא באה כדי לאפשר חיי בטלה ונחת, אלא כדי לאפשר לעם היוצא ממצריים להתחבר לאלוקיו, שאינו מוגבל בשום מימד של זמן, מקום, נסיבות וכו'. התקרבות זו מחייבת פעלתנות והתקדמות בלתי פוסקת. יש להקפיד שלא להחמיץ את השעה ולנצל

"וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֵלָה הוּא הָעֵלָה עַל מוֹקֶדֶה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֹּקֶר." [ויקרא ו, א - ב] רש"י מדגיש שאין "צו" אלא לשון זיכרון, ומעיר הנצי"ב בפירושו שהזיכרון חיוני ומטרתו לזרז את העוסקים במלאכה לעשותה בהשגחה יתרה בשים לב לפרטי המצווה כדי לקיימה כהלכתה. הזריזות בעבודת ה' היא מוטיב מרכזי. הרמח"ל בספרו "מסילת ישרים" רואה בה שלב חיוני וראשוני עבור כל עובד ה' המבקש להתקדם מבחינה רוחנית. הדבר בולט בפרטי הדינים של הקרבנות: לסוגים שונים של קרבנות יש מסגרת זמן קבועה מראש וכל מה שנותר ולא נאכל בפרק הזמן המיועד לכך - נשרף באש. זאת ועוד, עצם המחשבה לאכול קרבן חוץ לזמנו נחשבת למחשבת "פיגול" ופוסלת את הקרבן. ללמדך, כמה מרכזית הזריזות בעבודת הקרבן ובקיום המצוות.

זריזות אינה מילה נרדפת למהירות, שכן מהירות בביצוע עלולה לבוא על חשבון יסודיות ולהצביע על רצון של הממהר לסיים במהירות משימה מכבידה שהוטלה עליו. לא כן הזריזות. הזריזות פירושה הירתמות למשימה חשובה, נכונות לבצע מיד וללא עכבות מבלי לפגוע באיכות הביצוע. הזיכרון בא על מנת להבטיח שהמצווה תיעשה באופן היותר מושלם, כהלכתה. זריזות היא היפך העצלנות והבטלה. העצלנות היא אבן הנגף המרכזית המצויה בדרכו של אדם המבקש להתקדם בעבודת ה' שלו. לעצל תמיד יימצאו תירוצים: "אָמַר עֲצֹל שָׁחַל בְּדָךְ אֶרֶץ בֵּין הָרְחֹבוֹת" [משלי כו, יג]. תמיד

לחברי הבית היהודי

השר נפתלי בנט, השר אורי אריאל, השר אורי אורבך, סגן השר הרב אלי בן דהן, סגן השר אבי וורצמן, יו"ר וועדת הכספים ח"כ ניסן סלומיאנסקי, ח"כ איילת שקד, ח"כ מוטי יוגב, ח"כ זבולון כלפא, ח"כ אורית סטרוק, ח"כ יוני שיטבון וח"כ שולי מועלם רפאלי

ברכות לרגל המינוי לתפקידים החשובים במשרדי הממשלה ובוועדות הכנסת. לכו בכוחכם זה והושעתם את ישראל ויהי נועם ה' עליכם

בידידות, ישראל גולדברג, צוות פרסומי ישראל ומערכת 'גילוי דעת'

גם בפסח הזה חינוך הילדים מעל הכל! רשת נעם צביה מאחלת לכם חג שמח וכשר

**היכוננו! לאחר חג הפסח,
תחרות בחירת הלוגו החדש
של רשת נעם צביה.**

הכנסו עוד היום לאתר האינטרנט שלנו

WWW.ZVINO.CO.IL

והצביעו על הלוגו שאהבתם
בין המשתתפים יוגרלו פרסים

מובילה בחינוך התורני ציוני

ירמיהו 5, ירושלים מיקוד 91067 | טל' 02-6229900 | פקס 02-5373079 | WWW.ZVINO.CO.IL

בתי ספר יסודיים נעם אופקים. נעם אלעד בנות. נעם אלעד בנים. נעם אשדוד. נעם בני דקלים. נעם דימונה. נעם חדרה. נעם טבריה. נעם יבנה. נעם ירושלים פסגת זאב בנות. נעם ירושלים פסגת זאב בנים. נעם ירושלים קרית משה בנות. נעם ירושלים קרית משה בנים. נעם ירושלים רמות בנות. נעם ירושלים רמות בנים. נעם לוד (המאירי) בנות. נעם לוד (נריה) בנים. נעם נצרים. נעם עכו. נעם צפת. נעם קרית אתא. נעם רחובות בנות. נעם רחובות בנים. **אולפנות** צביה אשקלון. צביה בני ברק. צביה בת-ים. צביה דימונה. צביה הרצליה. צביה חיפה. צביה חפץ חיים. צביה ירושלים. צביה יצירתית ירושלים. צביה כוכב-יעקב. צביה לוד. צביה מעלה אדומים. צביה מעלות. צביה עפולה. צביה קרית גת. צביה רבבה. צביה רחובות. צביה שדות-נגב. **ישיבות** ישיבת נעם ירושלים. בית חינוך ארץ הצבי. ישיבת צביה אילת. ישיבת צביה אשקלון. ישיבת צביה בני חיל ירושלים. ישיבת צביה דימונה. ישיבת צביה קטיף יד-בנימין. ישיבת צביה למרחב פתח תקווה

כנגד ארבעה בנים דברה הדתורה

החכם

מדוע מגדירים חז"ל את שאלת הבן החכם כ: "מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ד' אלהינו אתכם" (דברים ו, כ) ? בהתייחסות לפסוק: "וזה כי ישאלך בןך מזה לאמה: מה זאת..." (שמות יג, יד), מבאר רש"י: "מה זאת" - זה תינוק טיפש, שאינו יודע להעמיק שאלתו וסותם ושואל: "מה זאת?". ובמקום אחר הוא אומר: "מה העדות והחקים והמשפטים" וגו' (דברים ו, כ) - הרי זאת שאלת בן חכם.

חכמה מתבטאת ביכולת להבחין בין דברים. הבן התם יושב בליל הסדר ורואה מעשים שונים ויוצאי דופן הנעשים בליל זה על ידי הוריו ומשפחתו. עצם המאורע מעורר אותו לשאלה, אך שאלתו סתמית ואינה מבוררת, הוא יודע לשאול רק: "מה זאת?" -

הבן החכם לעומת זאת, אינו מתרגש רק מאווירת האירוע הכללית, שאלותיו מתייחסות לפרטים, הוא מבחין במעשים שונים ושואל על כל אחד מהם: "מה העדות והחקים והמשפטים..." ולא רק באופן כללי: "מה זאת?" הוא מבין שיש "עדות", יש "חקים" ויש "משפטים"

"מה זה כל האירוע הזה?", אין לו יכולות להתייחס לכל מעשה ומעשה בפני עצמו, אלא רק לאווירה הכללית. הבן החכם לעומת זאת, אינו מתרגש רק מאווירת האירוע הכללית, שאלותיו מתייחסות לפרטים, הוא מבחין במעשים שונים ושואל על כל

רשע

לעתים נדמה שהבן שהתבגר נהיה רשע. כך עולה לכאורה מההגדה.

אך להפתעת ההורה והמחנך, ההדרכה החינוכית המוצעת כלפיו היא: 'הכה את שיניו! איזו מן גישה חינוכית זו לשבור את שיניו, אפילו כמטאפורה! ואולי אלימות כלפיו תביא את הבן רק להתבצרות נוספת ברעותו?

אך כפי שכבר דיברנו רבים, לא כתוב "הכה" (מלשון מכה אלימה) אלא הקהה, כלומר הסר את החוד הדוקרני. ללמדנו שיש לשמוח שלבן יש כוחות (ושיניים). צריך רק לסייע לו להוריד את העוקץ ולהשתמש בהן בתבונה. להותיר לו את הכוחות, להם כולנו ניזקק, ולסייע לו לגלותם בצורה עדינה ורכה יותר.

דיוק זה חושף מסר חינוכי עמוק. לעתים מבלבלים ההורים או המחנכים בין עצם הכישורים (המבורכים) ובין אופן הופעתם (הבעיית). כשילד מגלה כישורים שמתועלים לכיוון לא רצוי - מדכאים אותו בכוח וחלילה מצמימים את כוחותיו. מההגדה עולה הדרכה הפוכה. יש לשבח על כוחותיו ולסייע לו לגלותם בצורה ראויה, כחלק מבניין עצמו ועמו ולא תוך התנכרות לקיומו.

ההגדה מלמדת שנקודת השבר טמונה באי - ראיית עצמו כחלק מהכלל. מכאן עולה גם הדרכה חיובית עבורנו. לספר לבנים (ולבנות...) בליל הסדר (ולאורך השנה כולה!) - את סיפורנו

אחד מהם: "מה העדות והחקים והמשפטים..." ולא רק באופן כללי: "מה זאת?" הוא מבין שיש "עדות", יש "חקים" ויש "משפטים" - ולא כולם אותו הדבר, הוא מבחין ביניהם. היכולת להבחין בין דברים היא אכן אחד מהביטויים המרכזיים לחכמה.

חז"ל במשנה בברכות ה, ב, דנו בשאלה: באיזה חלק מתפילת "עמידה" נכון להזכיר את ההבדלה בתפילת ערבית של מוצאי שבת: הבדלה ב"חונן הדעת". רבי עקיבא אומר: אומרה ברכה רביעית בפני עצמה. רבי אליעזר אומר: ב"הודאה".

השיטה הראשונה סוברת שברכת ההבדלה תאמר בתוך ברכת "אתה חונן", הקשורה עם בקשת החוכמה. מבאר רבי יוסף בגמרא (ברכות לג, א) את הקשר בין שתי הברכות: "מתוך שהיא חכמה - קבעוה בברכת חכמה". הבדלה היא חכמה, ולכן מיקומה הטבעי הוא בברכת החכמה. הבן החכם הוא גם צדיק, שהרי הוא מזכיר שם שמים בשאלתו: "מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ד' א - להינו אתכם".

הרב חיים דרוקמן - ראש ישיבת אור עציון ויו"ר מרכז ישיבות בני עקיבא.

צריך רק לסייע לו להוריד את העוקץ ולהשתמש בהן בתבונה. להותיר לו את הכוחות, להם כולנו ניזקק, ולסייע לו לגלותם בצורה עדינה ורכה יותר.

המשפחתי והלאומי ולחבר אותו אליהם. דרך הזדהות עם שורשי המשפחה והאומה, יש תקווה כי בע"ה ירצה גם לסייע בבניין הקומה הבאה בגאולתן - גאולתנו.

מסר זה עולה גם מהכינוי המרגש שמעניקים ל"בן הרשע". לא, לא התכוונתי למילה "רשע", אלא למילה הראשונה - "בן"! כן, גם הוא בן, ואף הוא יושב ליד השולחן עם שאר אחיו! מבחינה נפשית ומעשית הוא בנינו, בדיוק כמו שאר הבנים. בע"ה נמשיך להתבונן במצבו ולחתור להמשך חינוכו יחד עם כל בני המשפחה.

הרב יונה גודמן, ראש תחום חינוך אמוני מכללת אורות ישראל

תם

תם מָה הוא אומָר?
(שמות יג, יד): "מָה זֹאת?
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּחֻזֶּק יָד

הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם, מִבֵּית עֲבָדִים".
שאלת התם הינה שאלה כללית - "מה זאת?" ניתן לשייך שאלה זו לכל דבר הקורה בעולם. בניגוד לבן החכם השואל באופן מפורט "מה העדות החוקים והמשפטים אשר ציוה ה' אלוהינו אתכם", בניגוד לבן הרשע השואל באופן מיוחד אודות העבודה "מה העבודה הזאת לכם", הבן התם אינו שואל על משהו מסוים, אלא זורק שאלה פשוטה ותמימה לחלל האוויר - "מה זאת?" נדמה שהשאלה הנ"ל מאפיינת מאוד את הדור הצעיר בכל העולם.

יש צורך לתת תשובה שהינה בחזק - בעוצמה, לא להתבייש לעמוד איתן על האמונות ועל הדעות, להשתדל לתת לשואל מסגרת ברורה של ערכים ותובנות שאותם אנו רוצים להנחיל

ניפוץ הערכים / פוסט מודרניזם / שבירת מוסכמות - כל אלה הינם שמות שונים לתופעה דורית חובקת עולם אשר משמעה האמיתית: שאלה על הנחות היסוד שעל פיהן חיינו עד כה. הדור הצעיר אינו מוכן לקבל יותר את השגרה כמובן מאליו. הוא מציב סימן שאלה על כל צעד

והוא אפילו מגלה עניין. אבל מי שאינו יודע לשאול?! הבן האדיש, הקה, המתבדל, זה שאינו מגיע לשולחן שבת, זה שהכול עובר לידו, איך נחנך אותו? מה ניתן לומר לו? גם בהגדה של הרב לאו, שראה בארבעת הבנים את סיפור ההיסטוריה של עמנו בדורות האחרונים, הבן שאינו יודע לשאול נמנה עם הדור הרביעי, שסבו הוא הרשע. בן זה שלא חונך על סיפור יציאת מצרים, לא רואה ליל סדר, הוא איננו יודע לשאול...

חברה נמדדת בחוזקה של החוליה החלשה. התמודדות נכונה עם הבן ה"חלש", עם התלמיד שאינו יודע לשאול בכיתה, היא זו שמעצימה את ההורים להתמודדות נכונה יותר גם עם הבן החכם

איך מתמודדים עם ה"בן האחרון" בשורה? איך התורה הקדושה שלנו מכוונת אותנו להעביר את מסורת הדורות למי שאפילו לא יודע לשאול??? המצווה העיקרית בליל הסדר, מצוות "הגדת לבנך ביום ההוא" נאמרה דווקא לבן שאינו יודע לשאול. אין לפני הציווי של "והגדת לבנך" שאלה של בן. ועל זה נאמר: "ושאינו יודע לשאול את פתח לו". המצווה המרכזית בליל הסדר, שנאמרת להורים לחנך את כל ארבעת הבנים, יסודה בבן הרביעי.

מכאן נוכל ללמוד, שחברה נמדדת בחוזקה של החוליה החלשה. התמודדות נכונה עם הבן ה"חלש", עם התלמיד שאינו יודע לשאול בכיתה, היא זו שמעצימה את ההורים להתמודדות נכונה יותר גם עם הבן החכם. יכולת ההכלה האמיתית מפתחת בהורה ובמורה תכונות עמוקות של הכלה ואהבה לכולם.

הנצי"ב בפירושו על ההגדה ד"ק נפלא, איך ניתן לעשות זאת? כיצד מעבירים בן אדיש המגלה חוסר עניין, למי שמבקש לשאול בליל הסדר ולהרגיש "חלק"? "ואין משמעות הגדה כאן המשכת דברים אלא המשכת הלב..." האב מדבר עם בנו ב"שתי שפות". כך גם המורה/המחנך מדבר עם תלמידו. בשפה הדיבורית - מה נאמר, מה חומר הלימודים והשפה השנייה היא - דפיקות הלב המשותפות. האם הבן חווה חוויה גדולה שמביאה אותו לחיבור? האם האב גרם לבן להימשך בלבד?

אין ספק שליל הסדר מזמן זאת מאוד. כל בני הבית שותפים באהבה, כולם בנים, "כולם מקבלים עליהם... זה מזה". ואז כשהבן שאינו יודע לשאול חווה, שומע, טועם, מרגיש אהוב, הוא ירצה להיות שותף, מערכת היחסים היא דו סטרית, הבן שואל והאב עונה. בבית כזה, כשהאווירה מרוממת, מכבדת, אוהבת, שמותר לשאול בו כל שאלה, שם מתרחש החינוך. כך ניתן להעביר את מסורת הדורות ולהנחילה גם למי שלא ידע לשאול.

ד"ר אברהם ליפשיץ - ראש מינהל החמ"ד

ושעל, הוא יוצא למחאות, מהפכות, סדר עולמי חדש והכל על מנת ליצור סדר יום ציבורי שונה. השאלה של הדור "מה זאת" משמעה במילה אחת - למה? למה אנו עושים את מה שאמרנו לנו? התורה עונה את התשובה: "ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים...". לכאורה, התשובה לא שייכת כלל לשאלה - האדם שאל למה? למה אנו עושים את כל סדר המצוות הנ"ל, והתשובה: "כי בחוזק יד הוציא אותנו האל ממצרים". יפה מאוד, אבל... אז מה?!

נדמה לי שמהות התשובה נמצאת בשלוש המילים הראשונות של התשובה "ואמרת אליו בחוזק" ראשית, ובעיקר בדורנו, יש צורך של "ואמרת אליו" - לדבר אל הילד השואל, להסתכל אליו (ולא עליו) בגובה העיניים כשווה, לענות לו, להתייחס אליו, להשיב לשאלותיו ולמצוקות שלו, להסביר לו פנים ולהתמודד איתו על הדברים החשובים לו. שנית, יש צורך לתת תשובה שהינה בחוזק - בעוצמה, לא להתבייש לעמוד איתן על האמונות ועל הדעות, להשתדל לתת לשואל מסגרת ברורה של ערכים ותובנות שאותם אנו רוצים להנחיל. הבן התם הרי שאל שאלה, הוא מצפה לתשובה, אך יותר מכך הוא מצפה להתייחסות אמיתית, כנה, ברורה ומובנת של - מה רוצים ממנו.

שילה כץ - מנהל יחידת לימודי התעודה במכללת גבעתי ושינגטון

שאינו יודע לשאול

ליל הסדר מאחד את כל בני המשפחה. ליד השולחן נמצאים כולם: אחד חכם, אחד תם, אחד רשע ואחד שאינו יודע לשאול. כולם בנים, כולם יחד מהווים את גרעין המשפחה, וכולם היו בכלל הציווי: "משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח" (שמות י"ב). אישיותו וזהותו של האדם היהודי בנויה על שלושה מעגלים: המעגל האישי, המעגל המשפחתי והמעגל הלאומי. הזהות האישית של כל יחיד נוגעת בשלושה מעגלים אלו.

מי הוא הבן "שאינו יודע לשאול"? מה טיבו? היכן מקומו בסולם ארבעת הבנים? מה מאפיין אותו? רגילים לפרש שתיאור ארבעת הבנים המופיעים במכילתא, כפי שהם מובאים בהגדה, הוא ב"טור חשבונות יורד" למשל (אבודרהם): "יש לומר שרצה להזכירם כסדר חכמתם: בתחילה חכם ואחריו רשע, שגם הוא חכם ומתוך זדון ליבו הוא מרשיע, ואחריו תם שאינו חכם אלא שיש בו קצת חכמה לשאול, ואחריו שאינו יודע לשאול שאין בו חכמה כלל". לפי זה, בן מתריס, הבן הרשע, הוא "לפחות בעניין" הוא כואב, הוא לא מסכים, אבל יש נקודת חיבור, השפה ידועה,

בזכות נשים

יפה גיסר - יו"ר בת עמי - אלומה - אמונה - שרות לאומי אזרחי

נשים מובילות

שלהן, אלא מייצרות תיקון למסגרת החברתית היהודית כולה שהרי "עמדו כל ישראל והחזירו את נשותיהן" (מדרש שמות רבה א' י"ג) "וַתֵּיָאֵן הַמִּיֻלֶּדֶת, אֶת - הָאֵל - לְקִים...". יש ריבון גדול ממלך מצרים ואותו הן יראות. הקב"ה הנוכח, הפעיל בחייהן, מולו הן עומדות, לו הן צריכות "לתת דין וחשבון" והוא מקור כוחן. החרות הפנימית של המיילדות העבריות היא שייצרה את האטמוספירה הרוחנית לקראת לידתו של עם בני חורין.

צדקניות נקראות דור נשות יוצאי מצרים, ואני אומרת: מעשיות הן, חזקות הן, חכמות הן אמיצות הן וכל התכונות הללו יחדיו בתוך הויה של שעבוד ודיכוי, חוברות לצדקה גדולה.

יהי רצון ש"מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה, יברך את כל קהל עדת ישראל ונזכה ונעלה להקריב פסחים על גבי המזבח, שמחים ושישים בבניין בית מקדשנו במהרה בימנו אמן" (רחל לוצאטו מורפורגו משוררת ולמדנית יהודיה איטליה המאה ה-18 - בתוך תפילת נשים - עליזה לביא) ■

וגם אם נאמץ את דבריו של רבי שמואל בר נחמן כי מדובר ביוכבד ומרים, ברור הוא שנשים אלה היו אפוזיציה פעילה ואמיצה מול גזירה שמטרתה ביטול הקיום הלאומי. המיילדות הן נשים שזהותן האישית והמקצועית הינה שותפות בהבאת חיים לעולם. פרעה בגזרתו מזהה את הבנים כמי שמסכנים את שלטונו, אבל בפועל הנשים הן אלה שמסכנות את עתידו. המעבר הפתאומי אותו מסוגל עם ישראל לעשות "בחצי הלילה" נובע מתוך עוצמה פנימית שכבר הייתה "באוור" ואותה הובילו נשות ישראל. מרים ש"הופיעה פנים" (מדרש שמות רבה א' י"ג) כלפי אביה עמרם, ראש הסנהדרין, משיבה אותו אל חיי משפחה עם אמה יוכבד. שפרה, שלא רק מיילדת את נשות ישראל אלא ע"פ המדרש (שמות רבה א' י"ג) אף דואגת לכל מחסורן של אלה שהיו עניות. המיילדות, נשות ובנות מנהיגי אותו הדור, מעמידות תפיסה דתית מוסרית אלטרנטיבית בתקופה של קושי וייאוש שהשפעתה אינה רק בתוך התא המשפחתי

ב"שבת הגדול", ערב הסבתנו לשולחן הסדר מתוך כוונה לקיים: "חייב אדם לראות עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", חובה עלינו להזכיר ולזכור את השותפים והשותפות לנס הגדול בהיסטוריה הלאומית שלנו שהפך להיות גם סמל החרות לעולם כולו.

המעבר מעם של עבדים לקהילת בני חורין בעלת יעוד ותכלית אינה מקרית. חייבת להיות לה תשתית רוחנית ופסיכולוגית מוקדמת.

לידתו של עם ישראל קשורה בקשר ישיר אל הלידות "האמיתיות" שהמשיכו להתקיים במצרים, למרות גזרות מלך מצרים כפי שאנו למדים מן הפסוקים: "...וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם, לְמִיֻלֶּדֶת הָעֶבְרִית... וַיֹּאמֶר, בְּיָלְדָן אֶת - הָעֶבְרִית, וְרֵאִיתָ, עַל - הָעֶבְרִית: אִם - בֵּן הוּא וְהִמָּתֵן אֵתוֹ, וְאִם - בַּת הוּא וְחָיָה, וַתֵּיָאֵן הַמִּיֻלֶּדֶת, אֶת - הָאֵל - לְקִים, וְלֹא עָשָׂה, פֶּאֶשֶׁר דָּבָר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם; וַתִּחְיֶינָה, אֶת - הַיָּלָדִים" (שמות א' ט"ו - י"ז) גם אם נקבל את דברי רב במדרש (שמות רבה פרשה א') כי שפרה ופועה הן יוכבד ואלישבע בת עמינדב

אמא יקרה

זמן משפחתי

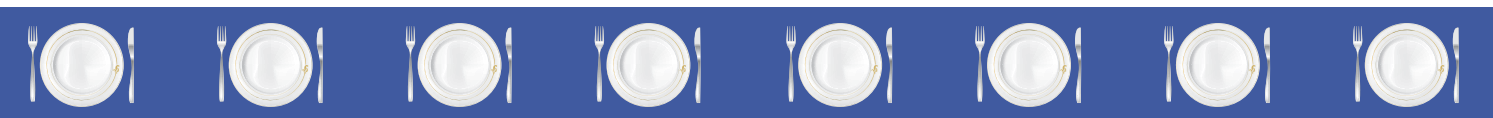
אורה פולק - יוצרות, המקום לאימהות מובילה, יוצרת ושמחה

או להתפנות מתוך נינוחות ושמחה לילדים. קל או לא קל - זו המלאכה עכשיו. יש לנו ב"ה חג ארוך עם הרבה ימי שבת ומועד שמזמנים זמן משפחתי, זמן של פנימה. קחי את הזמן הזה כהזדמנות להגיע אל הילדים, ללמוד עליהם מתוך שית, משחק ופעילות משותפת, הכל בהתאם לגיל הילדים. משהו בתוכך צריך לעבור שינוי ממצב של דריכות ולחץ למצב רפוי, מאפשר ומקבל. כשתצליחי לעשות את השינוי המיוחל בתוכך, תרגישי פתאום איך כל הבית נמצא אף הוא בתודעה שמאפשרת, מקבלת ורפויה. הילדים יחפשו בקרבתך, ירצו לשתף ולחלוק, ירצו אותך, אמא. בואי תני להם אותך במיטבך בנינוחות, באהבה ובשאיפה קדימה ■ www.yotzrotcenter.info

להודות לילדים שנתנו יד, כל אחד בדרכו, לבן הזוג שהיה (ולא היה). לעוזרת, לבייביסיטר וכמובן לעצמך. אחרי שידעת ליהנות מהנקודה ומהמקום שהגעת אליו, הגיע שוב הזמן לעבוד. (די! כמה עבודה, זה לא נגמר. "אדם לעמל יולד", זוכרת!?) העבודה עכשיו תופסת כיוון מעט שונה. עבודה מתוך מנוחה, מתוך רפיון. **עד עכשיו, במשך הרבה זמן, הלחץ היה נוכח בבית - להספיק את זה ולהגיע לשם, לקנות, לנקות, לבשל. להספיק עוד ועוד בזמן מוגבל יוצר לחץ, לא רק אצלך אלא באווירה של הבית וכולם מרגישים את זה.** עכשיו, כשאין עוד מה להספיק, מה שעשית עשית ומה שלא יחכה לשנה הבאה. עכשיו הזמן להיות עם הילדים בשמחה, מתוך פניות, מתוך רצון אמיתי להגיע לכל אחד במקום המיוחד לו ובצורך המיוחד שלו. אני לא יודעת מה קל יותר - לנקות, לקרצף ולבשל

אז זהו. הבית נקי, הקניות נעשו, החופש שלפני מאחורייך, הבגדים נקנו והאוכל בושל. את כבר בתוך החג ממש. זו הרגשה נפלאה לדעת שהיה הר גדול לטיפוס ואת עומדת על הפסגה כשכל העלייה מאחורייך. ומה עכשיו? עכשיו דרושה ממך חכמה גדולה למנף את כל העבודה, הטרחה, המאמץ הפיזי והנפשי שלך ושל כל שוכני הבית לטובת התקדמות וצמיחה. אבל לאן אפשר כבר להתקדם מתוך מה שעשינו עד הרגע הזה? אפשר ואפשר. ראשית, עליך לשמוח במה שעשית והשגת יחד עם כל הצוות המשפחתי. זה לא עניין של מה בכך, זה מהותי. לדעת לשמוח בחלק שלי. בחלק שהשגתי אותו והגעתי אליו מתוך מאמץ גדול. כולם התאמצו, ועל זה צריך להכיר טובה, להודות ולשמוח.

עיצוב שולחן אביבי חגיגי ופסטורלי

להניח לאורך השולחן מס' זרים בכלים קטנים. הם מוסיפים הרבה צבע, ולא מפריעים למהלך הסעודה, בעיקר לבלי הסדר כשהשולחן עמוס במיוחד. סרטי בד, קופסאות וניירות עטיפה, ניתן לרכוש בחנויות של כלים חד פעמיים.

פסח כשר ושמח.

דפנה תדהר מעצבת אירועים.

7906433 - 052 daftidhar@gmail.com

פסח חג האביב וזה הזמן להוסיף צבעוניות הביתה. לאחר העבודה הקשה בניקיון הבית, הגענו לשלב החגיגה. כך נעצב בקלות שולחן חגיגי ופרחוני, נפרוס על השולחן מפה לבנה או כל צבע נטרלי אחרבד קטיפה, הוא בד שמתאים מאד למפה, הוא יוצר מראה יוקרתי, עמיד ונראה יפה גם לאחר כביסות רבות. בחנות בדים נקנה בד פרחוני, ממנו נגזור עיגולים, בקוטר גדול מקוטר הצלחת, את העיגולים נניח מתחת הצלחת כפלייסמנט. ניתן לגזור גם בצורת פרח. מכל מטר בד נקבל כ- 6 עיגולים.

נפתיע את האורחים ואת בני הבית במתנה אישית לכל אחד, אותה נגיש בקופסא קטנה ואחידה, עטופה בנייר חום, וקשורה בסרט תואם לבד הפלייסמנט. את הקופסא נניח במרכז הצלחת. (נשאר רק למצוא מתנה לכל אחד שתאים לגודל הקופסא.) להשלמת העיצוב, פרחים והפעם אמיתיים. פרחי נורית או גיבסנית אפשר

זהגדה לבנק

הורים וילדים

עושים סדר עם מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל

אביהם של ישראל הגדה מבוארת ומעובדת
מתוך כתבי הרב אליהו זצ"ל להורים והגדה
יחודית משולבת בסיפורי קומיקס המאויירים
על ידי נתנאל ובת אל אפשטיין על פי מיטב
המסורת לכם ילדים.

**אזל בהוצאה,
ניתן לרכוש רק בחנויות!**

עם
למינציה

יקב רמת חברון | חברון

מנכ"ל: מישל מרציאנו

היסטוריה:

בלב איזור יהודה, בגובה של 1,000 מטר מעל פני הים, מוקפת הרים, שוכנת העיר חברון. האקלים בחברון מושפע מהאזור ההררי, מהבריזה הקרירה הנושבת מקו החוף ומן החום והצחיחות המגיעים מהנגב, זהו אחד המקומות האידיאליים לגידול ענבים בארץ.

אדמת הרי חברון פורייה ומתברכת בכרמי יין וזית הגדלים בה. עוד בתנ"ך מוזכרת חברון כאזור שבו גידלו הכנענים ענבים, סימוכין לכך ניתן למצוא בסיפור המרגלים ששלח משה רבנו לתור את הארץ. הם חזרו והביאו מחברון אשכול ענבים עצום. יותר ממיליון יהודים חיו בסביבת העיר חברון בתקופת ממלכת דוד, העיר חברון היתה מקום מושבו במשך תשע שנים עד להשתקעותו בירושלים. אחד מהענפים העיקריים בתקופה זו היה ייצור יין, היין שיוצר באזור חברון נודע באגן הים התיכון והגיע עד רומא. גם לאחר חורבן בית המקדש השני, גידול כרמי יין המשיך להיות הפעילות החקלאית המרכזית לאורך כל התקופות - הרומאית, הביזנטית, הערבית, הנוצרית, הממלוכית ועד היום. 'ההשקעה להקמת יקב חדש בחברון נעשתה ביוזמה של קבוצת צרפתים אוהדי ארץ ישראל. היקב הוקם על בסיס מודל צרפתי המשלב טכנולוגיות מתקדמות ביותר לייצור יין עם מסורת של יינות צרפתיים. במרתף היקב כ- 500 חביות עץ אלון צרפתי, אמריקאי והונגרי בהן מתיישן היין.

פעילות היקב החלה בבציר 2001 ומטרתו ייצוא מרבית התוצרת. כיום היקב מייצא לארה"ב, צרפת, בלגיה, הולנד, איטליה, ספרד, אוסטרליה, מקסיקו ועוד. יינות היקב אינם נמכרים רק לקהל יהודי אלא גם לקהל לא יהודי אשר מעריך את היין האיכותי המגיע מיקב רמת חברון. יקב רמת חברון קולט ענבים מזנים קברנה, מרלו, סירה, שרדונה, מוסקט, פטיט ורדו ועוד מהאזורים: חברון, גוש עציון, נגוהות, בית שמש ולכיש.

יקב רמת חברון מייחס חשיבות וכבוד רב לחיבור ולקשר בין היינות להיסטוריה ולגיאוגרפיה של ארץ ישראל, אותה הוא מבטא במתן שמות תנ"כיים ליינותיו ובעיצוב התוויות הייחודי על גבי הבקבוקים. היקב מייצר כ- 80,000 בקבוקים בשנה. יינות היקב כשרים בהשגחת הרב דב ליאור שליט"א, בד"צ הרב מחפוד שליט"א ובד"צ הרב ווסטהיים ממנצ'סטר. מגוון היינות כולל את היינות: ארמגדון, רמת חברון רזרב, מכפלה, הר חברון רזרב סירה, הר חברון רזרב קברנה, יצחק רם קברנה, פרדס מרלו, רמת ירושלים קב - מרלו, רמת יהודה, אלוני ממרא ועוד.

איך הגעת לייצור יין ולפתוח יקב?

היקב הוקם ע"י משקיעים מצרפת אשר אחד מהם מישל מרציאנו שעלה לארץ מצרפת בשנת 2000. באותה תקופה לא היו הרבה יקבים בארץ כמו היום ולמעשה הוא החליט לפתוח יקב ובכך להמשיך את דרכו של אביו שייצר יין לצרפתים במרוקו.

הישגים:

יינות היקב זכו להערכה רבה בתחרויות בארה"ב, באנגליה באיטליה.

מהו היין המועדף עליך?

Cos D'Estournel

איחולים:

ברמה האישית - בריאות, אושר ושמחה. אנו תקווה כי נוכל בע"ה השנה להעביר את היקב למקום חדש אשר יכלול מרכז מבקרים. שנמשיך לעשות יינות טובים ולשמח אנשים עם יינותינו וכמובן שנזכה לראות את היינות שלנו בבית המקדש.

ברמה הלאומית - שעם ישראל יחזור למקורותיו ויגלה אחווה, רעות ושלוש בין חלקיו השונים כי רק באמצעות אחדות ואהבת הזולת נוכל להתמודד עם כל איווינו ונזכה להקים את בית המקדש במהרה ימינו.

מנכ"ל: יעקב ברג

היסטוריה:

הבציר הראשון היה בשנת 2003 - ייצרנו פחות מ- 4,000 בקבוקים ומאז בכל שנה הכפלנו את היצור ותוצאות הבציר האחרון (2012) עובר את ה- 200,000 בקבוק. חלק ניכר של היין נמכר בחו"ל (כ- 65%), מייצאים ללמעלה מעשר מדינות שונות ברחבי העולם. (ארה"ב, אנגליה, צרפת, שווייץ, אוסטרליה, פנמה, קנדה, מקאו, מקסיקו, ברזיל) וכן בעשרות חנויות דיוטי פרי ברחבי העולם. אנו מייצרים את הזנים הקלאסיים: קברנה, מרלו, שיראז, קברנה פראנק, שרדונה, וכן בלנד (ממסך/עירבוב) הנקרא אדום. ביקב ובמרכז המבקרים כ- 20 עובדים, לא כולל את אנשי השיווק בארץ ובעולם.

איך הגעת לייצור יין ולפתוח יקב?

זה התחיל ממש כ"הובי" עקב הכרמים אותם נטעתי יחד עם אבי בפסגות (גם עברו זה התחיל כ"הובי"), במקביל למדתי משפטים ושימשתי כרבש"ץ פסגות. לאט לאט ההובי גדל ולפני חמש שנים הצטרפו אליי שותפים מארה"ב, משפחת פאליק הידועה בהתגייסותה לכל פרויקט ציוני.

הישגים:

אין לנו קירות פנויים ביקב מרוב זכויות במדליות בארץ ובעולם, אך המדליה המשמעותית ביותר קיבלנו בשבוע שעבר בתחרות "וינאליס" הצרפתית המתקיימת בפריז - זו התערוכה החשובה והיוקרתית בעולם, וזו השנה השניה בה אנו זוכים במדלית זהב - מתוך אלפים רבים של יינות.

מהו היין המועדף עליך?

מספרים ששאלו את הברון רוטשילד בעל "מוטון רוטשילד" היקב המפורסם בעולם, מהו היין האיכותי ביותר ששתית. הוא ענה - "אני ממש לא זוכר איך קראו לו, אך אני זוכר את העץ המזהים ששישבת תחתיו ואת הבחורה היפיפיה שאיתה שתיתי את היין הטעים העולם". ובמילים אחרות - וודאי שיש יינות "גדולים" ומדהימים אך הרבה פעמים זו גם החברה או המצב הנפשי בזמן שתיתי היין. אצלי בכל אופן מדובר ב"קברנה סובניון סינגל ווינארד 2009" שלנו, שטעמתי אותו לראשונה שלושה חודשים אחרי הביקבוק ב"על האש" שערכנו כמסיבת סיום בציר לעובדי היקב.

איחולים:

ברמה האישית שנזכה לשמח אנשים ולהביא עומק ורוח טובה של הארץ לכל מקום.

ברמה הלאומית - חיים שמחים ומלאים בעשייה, התרגשות ואהבה לעצמנו ולאהב.

מנכ"ל: ארז בן סעדון

היסטוריה:

היקב הוקם בשנת תשס"ג ומייצר כ- 15,000 בקבוקים בשנה. "טורא" בארמית זה "הר" והשם התקבל כיון שאת תחילת דרכינו התחלנו ככורמים ביישוב ברכה על הר גריזים. כיום אנחנו כבר חקלאים לא קטנים ומעבדים בהרי שומרון ובנימין כ- 480 דונם של כרמי ענבים, כרמי זיתים ותפוחים. בחברה עובדים כ- 13 עובדים מכל יישובי הסביבה. אני ואשתי גדלנו בכוכב השחר שם עבדנו כילדים בכרמי היין, עוד לפני שהתחתנו חלמנו על חקלאות כעבודה ועיסוק לאחר שנתחתן ועוד בטרם נולדו לנו ילדים, שתלנו מטע תפוחים. לאחר מכן שתלנו כרמי ענבים להכנת יין ובהמשך נטענו עצי זית למסיקת שמן. ביקב אנו מייצרים כתשעה סוגי יין ביניהם יין הדגל של היקב שנקרא "פסגת ההר" או "mountain - peak". מדובר במסך של ארבעה זנים. כמו כן יש לנו יינות אדומים יבשים מהסוגים "קברנה סוביניון", "מרלו", "שירז" ו"פינו נואר" וכן יינות לבנים יבשים - "שרדונה" ויינות קינון.

טיפ:

מי שמנוסה ויכול לשותות יין יבש, זה הכי מהודר. כמו כן שכדאי לבדוק שכמות השתיה היא אכן רביעית ולא יותר מזה אחרת אפשר לסיים את הסדר כמו את סעודת פורים וחבל. כדאי לבדוק גם שאחוז האלכוהול ביין אינו גבוה במיוחד ובכלל אני ממליץ לאדם לשתות יין שהוא נהנה ממנו.

איך הגעת לייצר יין ולפתוח יקב?

בשנת הבעיר הראשונה היתה התרגשות גדולה ובתום הבעיר נסעתי אחרי המשאית אל יקבי כרמל, להם מכרנו בזמנו את הענבים. ביקב חיכו לי ולענבים הייננים הבכירים של היקב ולאחר פריקת הענבים לקחו אותי הייננים אל מרתפי היקב ונתנו לי לטעום סוגי יין שונים שמגיעים מאזורים שונים בארץ, אני שעוד לא הייתי מנוסה, שתיתי להנאתי את כל מה שהגישו לי. כמו כן שהדרך הביתה הייתה רצופה בעצירות רבות ושינה בצידי הדרכים אך כשהגעתי לבסוף לפנות בוקר הערתי את אשתי ואמרתי לה "שנה הבאה נקים יקב". ואכן לשנה הבאה הקמנו את היקב במבנה ישן שגרו בו ראשוני רחלים, המבנה התאים מכל הבחינות לתפקיד זה התחלנו עם 1,200 בקבוקים.

השגים:

ב"ה עד היום זכה היקב במספר רב של מדליות. רק בשנה האחרונה זכה היקב בארבע מדליות, בהן שלוש מדליות זהב ומדלית כסף בקטגוריות הגבוהות של התחרויות "אשכול הזהב" ו- "tera vino" הבינ לאומית. יינות היקב זכו לתשבחות רבות, אך אני תמיד אומר שזה רק בזכות פירות הארץ הטובה שהנחיל לנו ה' יתברך.

מהו היין המועדף עליך?

יצא לי לשתות הרבה יינות טובים אבל אני כמו אבא טוב לא מצליח לומר על שום יין שהוא הכי טוב חוץ מיין שאני הייתי שותף בהכנתו ולכן מבחינתי mountain peak 2009 הוא ה - יין אבל אם תשאל אותי על יינות שהם לא שלי, אז תניא מרלו 2002 זה היין הכי טוב ששתיתי עד היום.

איחולים:

ברמה האישית - אני מאחל שנצליח להאזיב את הארץ על עם ישראל בארץ ובתפוצות ע"י תוצרת משובחת מפירות ארצנו הטובה ויקויים בנו הפסוק "והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשובע וישבתם לבטח בארצכם"

ברמה הלאומית - אני מאחל לעם ישראל שהשם ייתן בלב מנהיגיו חכמה ועז לנהל את עדת צאן קדושים בתבונה, לעמוד בעז אל מול כל הלחצים אשר לחצים אותנו אויבנו מבית ומחוץ ושנזכה להביא יין אל בית מקדשינו בב"א.

מעצמה של יין ביו'ש

יקב גוש עציון | יהודה

מנכ"ל: שרגא רוזנברג

היסטוריה:

גוש עציון אשר נבחרת שבט יהודה, ממוקם דרומית לירושלים באזור הררי, מהגבוהים בארץ ישראל. חבל ארץ זה, מוכר אלפי שנים כאזור גידול גפנים וייצור יין וזכה בתורה לברכת יין מיוחדת אותה ייחד יעקב לבנו יהודה. תנאי האקלים, הפרשי טמפרטורה בין יום ללילה, אדמת הגיה, מדרונות הכרמים, גובה מעל 900 מטר מעל פני הים, יוצרים תנאי גידול וטורא אידיאליים לגפן היין. בשנת 1995 החלו חקלאי האזור לטעת כרמי יין מהזנים החדשים והמקובלים בעולם ובכך החזי את ענף הכרם והיין באזור. בשנת 2013 נטעו באזור כ- 600 דונם כרמים מהזנים קברנה סוביניון, קברנה פרנק, מרלו, פטיט ורדו, פינו - נואר, סירה, מורברדה, שרדונה, סוביניון בלאן, ריזלינג לבן, גוורצטרמינר, רוסן, ויוניה.

טיפ:

רק יין טוב. רצוי לדעת לישמו את היין הטוב והכבד לסעודת הצהרים של החג ובכך להתענג על יין טוב ללא חשש מהרדמות בטרם עת...

בשנת 2005 נחנך בצומת גוש עציון יקב בוטיק ומרכז מבקרים. במרכז נערכים סיורים במסלול מיוחד הכולל תצפית מגשר מתכת מעל מיכלי התסיסה ואזור היצור, הסברים על אופן הכנת היינות השונים וטעימות יין בחדר טעימות מושקע. במקום מסעדת דגים חלבית בכשרות מהודרת ואזור לאירועים בין 50 ל- 250 איש באווירה המיוחדת של היקב. היקב מייצר כ- 40,000 בקבוקים בשנה. החל משנת 2009 יינות היקב ממותגים בשלוש סדרות עיקריות:

נחל הפירים - סדרת הבסיס, בלנד אדום או לבן, האלון הבווד - הסדרה הזנית של היקב, יינות לבנים ואדומים ועמק ברכה - הסדרה הגבוהה של היקב, יין אדום או לבן. עם ייצור יין איכותי המופק מענבי גוש עציון, אנו מבקשים לחבר בין מיזם הכרמים והיקב המודרני לבין נושא הגפן והיין בעת העתיקה. ייצור יין בגוש עציון הוא המשך המסורת החקלאית וחזיון הקשר לאדמת ארץ ישראל. היישים - מדליות, תעודות וכיו"ב. רק השבוע זכה היקב במדלית זהב בתחרות vinalies בצרפת, כמו כן בטרם - וינו מספר פעמים וגם באשכול הזהב. יין הקברנה פרנק 2005 זכה בזכה ב"פיגר לייק" שבארצות הברית ועוד ועוד.

מהו היין המועדף עליך?

אני אישית אוהב יינות לבנים ויש לנו מעולים.

איחולים:

ברמה האישית - אנחנו בעיצומן של עבודות בניית גן ארועים מדהים שיהווה מוקד משיכה לחוגגים מכל הארץ. מאחלים במישור הפרטי בריאות ושמחה במישור העסקי, המשך ייצור יינות איכותיים שמשמחים אלקים ואדם. כאמור יינותינו זוכים להצלחה רבה בארץ ובעולם ונקווה להמשיך בכך. ברמה הלאומית - שעם ישראל יצא לטייל ולהנות מהארץ היפה והטובה שלנו, שיהנה מפרי הארץ ואיכות היושבים בה.

מנכ"ל: גבי אדרי

הסטוריה:

יקב ירושלים נוסד בשנת תשל"ז ע"י ר' יונה מנדלסון, נשוי לבת משפחת שור בהמשך היקב עבר לידי בנו שלמה מנדלסון. בשנת תשס"ו היקב נמכר לעופר גוטה, ביקב עובדים כ- 12 עובדים והוא מייצר למעלה משני

מליון בקבוקים בשנה כאשר 70% מתוכם מיץ ענבים ו- 30% מתוכם הם יין שולחני ברמות איכות שונות. מיץ הענבים מיוצר בשתי כשרויות שונות, מיץ ענבים בציר בכשרות הבית יוסף ומיץ ענבים מהודר בכשרות וועד רבני חב"ד בשגחת הרב סלונים, רב מרכז העיר ירושלים.

טיפ:

**בליל הסדר צריך
לשתות במידה
ולא על בטן ריקה
(למרות שסדר
הפעולות הוא קבוע
ולא גמיש)
אני ממליץ על
יינות מסדרת
עוגב, קברנה, מרלו
ושיראז. אפשר
גם לשלב בחלק
מהכוסות מיץ
ענבים בציה, למשל.**

איך הגעת לייצר יין ולפתוח יקב?

עם סיום שירותי הצבאי נחשפתי לענף היין דרך עבודה כרמי רמת מגשימים ובהמשך בעבודה בעונת הביצור ביקבי הגולן. מאוחר יותר במסגרת לימודי בפקולטה לחקלאות עבדתי במכון הישראלי ליין. עם סיום לימודי בפקולטה לחקלאות בשנת תש"ן, הצטרפתי ליקבי כרמל כעובד זמני בקבלת הענבים ביקב זכ"י. מאוחר יותר יצאתי ללימודי יינות באוניברסיטת אדלייד, ושימשתי ביקב זכרון - יעקב כיינן ומנהל היקב. בסוף בציר תשס"ט נפרדתי מיקבי כרמל, והחל משנת תש"ע אני עובד כיינן ביקבי ירושלים.

הישגים:

היקב זכה במספר מדליות בתחרויות המתקיימות בארץ מידי שנה. מדליית כסף ליין ניקנור 2006

שתי מדליות ליינות מסדרת עוגב בציר 2011 בתחרות ה BEST VALU - וכן קיבל ציון 90 ליין מרלו 2009 מסדרת ניקנור במבחני הטעימה של ירחון היין "יין וגורמה".

מהו היין המועדף עליך?

על אף ששתיי המון יינות מעולים, היין הטוב ביותר יהיה בדרך כלל יין שנזכר והוא תלוי בסעודה ובאווירה. במקרה זה אני נאמן ליין שלנו - מרלו ניקנור 2009.

איחולים:

בהזדמנות זאת ברצוני לאחל לכל לקוחותינו (גם העתידיים) חג חירות שמח ושישתו כמה שיותר יין ישראלי.

מעצמה של יין ביו"ש

יקב בוטיק תקוע | תקוע

מנכ"ל: דב לוי נוימנד

היסטוריה:

היקב נמצא ביישוב תקוע בדרום מזרח של ירושלים ליד ההרודיון רחוב עמוס בשפת מדבר יהודה. ביישוב בריכת שחיה וחוות סוסים והרבה אומנים עם גלריה ונוף מדהים על מדבר יהודה.

אנחנו מייצרים "יין שטו" כלומר הכרם ביקב תחת אותה בעלות ויש הדדיות בין הכרם ליקב. אפשר לשלוט על איכות הענבים.

היין שלנו יין אדום ויבש, אורגני וכשר בהשגחת המועצה הדתית גוש עציון. שמו הוא "VIN DE TEKOA", הוא מורכב מ" CABERNET SAUVIGNON " ותוספת של "BERLINKA" (שני הזנים האלה באים מאזור BORDEAUX שבצרפת) יש לו טעם של יין של בורדו.

היין שלנו הוא 100% ענבים ללא תוספת. מדרונות הכרם הם בצד מזרח כלפי ים המלח, כמות השמש מאד חזקה כך שהענבים עשירות בסוכר ודרגת האלכוהול הוא 12.5 VOLUME

היין נוצר במרתף מתחת לפני האדמה מה שמאפשר טמפרטורה קבועה ואין השפעה ממזג אוויר בחוץ. אנחנו מייצרים "יין בוטיק" בכמות קטנה (בין 1500 ל 5000 בקבוקים בלבד) כדי לשלוט על האיכות.

איך הגעתי לייצר יין?

נטעתי כרם מאכל בשנת 1986 אך אותה שנה מדינות ים התיכון הדרומי - ספרד, פורטוגל, קפריסין ויוון נכנסו לשוק ארופי המשותף מה ששבר את השוק הישראלי לענבים. לכן התחלתי לייצר יין.

היקב התחיל לעבוד בצורה מקצועית בשנת 1995. נולדתי באזור ה"ביגלי BEAUJOLAIS בצרפת בחווה חקלאית שבה ייצור יין ושחזורי מה שראיתי בילדות שלי.

עליתי לארץ ב 1985 ומיד עבדתי בחקלאות. זה כבר היה המקצוע שלי בצרפת

היין הכי טוב ששתיית?

יין תקוע משנת 2008, שטו מרגו שנמצא בצרפת רק אנשים אמידים יכולים להרשות לעצמם לקנות.

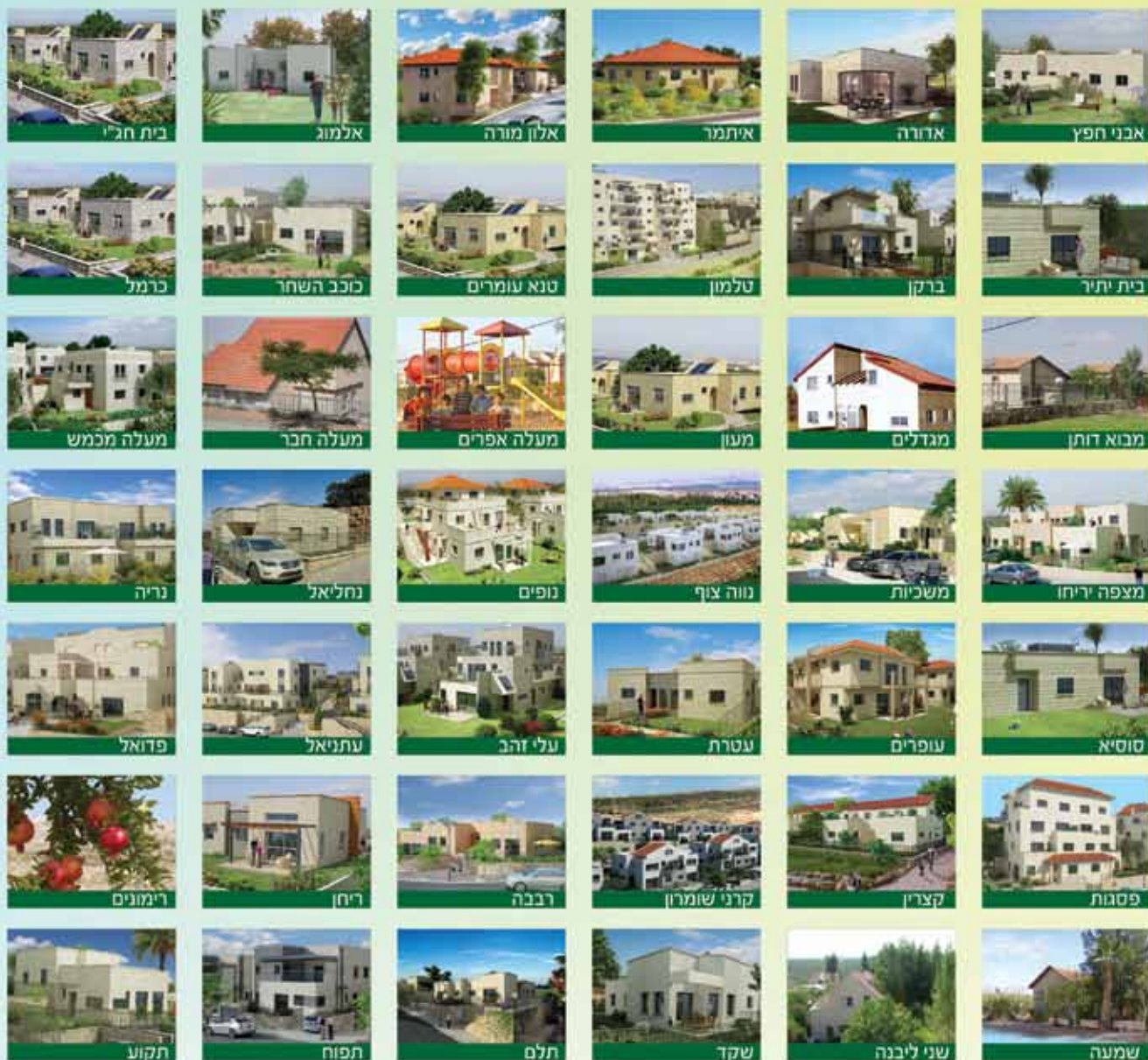
איחולים:

ברמה האישית אני מאחל לעצמי וליקב שאחד מיילדי ימשיך את העסק. ברמה הלאומית אני לכל עם ישראל "חג שמח", הצלחה ושלוש וקיבוץ גלויות שכל העם יחזור לשבת את ארצנו.

היקב פתוח כל השנה אך יש לתאם מראש את הביקור. בנוסף ליקב, בתוך החצר נמצאת גלריה עם פסלים וציורים וכן 2 צימרים.

חברת בתי אמנה מאתגרת אתכם חג פסח שמח!

"והגדת לבנך..." היום!

רעיונות חוייתיים לקיום המצווה בדורנו

שרית גזבר, מרפ"ד אורות ישראל, "הורות" - בית מדרש ליצירה חזותית, קמפוס אלקנה

יותר משעלינו להשתדל ול"הטעים" את המאכלים לחיכם של יושבי הסדר, מדאורייתא עלינו להתאים להם את מצוות "והגדת" שהיא המצווה המרכזית בליל חג הפסח. העידן העכשווי, העתיר בייצוגים חזותיים, דיגיטאליים, חדשניים ודינמיים - הופך את העדכני להכרחי. פרסים של "קלילות ואגוזין" ומעשים של "חוטפין מצות בלילי פסחים" מתקופת התנאים מחוייבים להפוך לאטרקטיבים ומותאמים לדורנו, כך שנוכל לקיים את מצוות "והגדת" בקדושה ולהביא לשמחת חג "...בראו להם ובראו להן" (פסחים דף ק"ט).

ההגדה מלמדת אותנו להתייחס באופן שונה לארבעת הבנים, כמשל לייחודיותו של כל אחד ואחד. ברוח זו ננסה להתאים את ההגדה לסגנון ולרמת ההתפתחות, הידיעות, הנטיות, הגיל והדור של הנוכחים בסדר. פרשנות, מדרשים, רעיונות וערכים מלווים אותנו לאורך כל ליל הסדר ומהווים חלק בלתי נפרד ממהותו. להלן כמה רעיונות שביכולתם להוסיף גוון וחוויה בקיום המצווה של סיפור יציאת מצרים בבחינת "והגדת" התואם כל אחד ואחד מ"בניך". הכנות מזעריות ותשומת לב, יעשירו בבחינות רבות את השולחן. הכינו "שק" אגוזים, אותם תעניקו כפרס לזוכים. כדי להמשיך את החגיגה, אפשרו להמיר אותם בצאת החג בשווה ערך כספי או אחר.

"שולחן עורך"

את השולחן רצוי לערוך כמה שיותר מוקדם לפני כניסת החג. ליצירת אוירה, בחרו מוטיב ההולם את החג. פרחים ופרפרים המצויירים על ניירות צלופן גזורים ומפוזרים בין הכלים העטורים במפיות בגוון של ירוק - תפוח יהפכו את השולחן לאביבי. מפיות בגווני זהב וכסף עטורים בחבקים בצורת כתר, יזכירו כי אנו בני מלכים. להשלמת המראה, הכינו מראש לילדים כתרים באותם צבעים.

"...שיודע לשאול"

מרגע זה, כשהשולחן ערוך, לפני כניסת החג, ניתן האות לילדים לשאול קושיות - "מה נשתנה?". כל שאלה עיניינית, תרשם ותקרא במהלך הסדר. לשם שינוי, הפעם השאלה תזכה את השואל בפרס ולא התשובה. המשתתפים שיענו נכון לשאלות אלו - יזכו אף הם.

"יצירת מצרים"

יחד עם תחכושות היוצאים ממצרים (כפיות, גלביות, שקי - בד וכד') בקשו מהילדים לצייר דגים על שתי מפות ניילון חד פעמיות. במהלך הסדר, פרסו את המפות על הרצפה. כשהמחופשים יקראו לעזרת ה' - הניפו את המפות לצדדים כך שיוכלו לעבור ב"חרבה", כשהמים להם "חומה מימנם ומשמאלם". הבנות תוכלנה לצאת במחולות כראוי לבנות מרים....

"אלוף הדיפדוף"

מדי פעם, תוכלו לרכז את המסובים בהתמצאות בתוכן ההגדה. הכריזו על שם של דמות, אתר, בעל חיים, מושגים, חידות, פסוק, מספר, היגד או תארו ציור המעטר את ההגדה. הראשון שימצא בהגדה את שהוכרז - יזכה בפרס.

"מכתב מאליהו (הנביא)"

הכינו במעטפות מכתבים שנכתבו לכאורה על ידי דמויות הקשורות בפסח, ברעיון החירות, הניסים וכד'. קראו את המכתבים במהלך הסדר ובקשו מהמשתתפים לזהות מי כתב אותו, למי הוא מיועד, למה גרם וכו'. הוסיפו כותבים רלוונטים לדורנו ותמחישו גם בדרך זו את "...שלא אחד עמד עלינו...והקב"ה מצילנו מידם". לדוגמא: "...מחכה שיגמר הסיט הבלתי נסבל ואנושי בו אני נמצא ואני אשתחרר מהכלא הסגור והמבודד הזה..." (גלעד שליט במכתב מהכלא)

עושים סדר בסדר

הכינו טקסטים מצולמים מתוך ההגדה וגזרו אותם בין השורות. בקשו מהמשתתפים לסדר את הקטעים בסדר הנכון שהם מופיעים בהגדה. הראשון שיסדר נכון את הפיסקה - זוכה. (דוגמאות לטקסטים: דיינו, הודו, אל בנה...)
גירסה דומה אבל בעל פה: ניתן לבקש מהמשתתפים לציין ברצף ישר וברצף הפוך את: סמני הסדר, עשר המכות, אחד מי יודע, חד גדיא.....

מא' עד ת' לפסח

בקשו מהמשתתפים למר בסדר אותיות הא' - ב' מושגים, מספרים, שמות, בעלי חיים, מאכלים, מקומות, מילים בארמית, או מאכלים הקשורים לפסח או המוזכרים בהגדה. משתתף שהצליח להמשיך את הרצף - זכאי להמשיך בסבב. האחרון - מנצח.

בינו מספרים בהגדה

הכינו כרטיסים ובהם מספרים מההגדה: 4, 50, 100, 10, (חשוב לחזור על אותו מספר כמה פעמים)
כל משתתף יבחר תשע כרטיסים ויעמיד אותם בצורת ריבוע קסם (שלשה על שלשה).
משתתף שברשותו המספר המתאים להגדה שהוכרזה (לדוגמא: מכות, קושיות וכו') - יהפוך את הכרטיס. משתתף שהצליח ליצור רצף משולש או יסיים להפוך את כל הכרטיסים - מנצח.

"הסרט המכות"

בעת הקריאה בעשר המכות, הוסיפו "תפאורה" ו"אפקטים" מתאימים. לדוגמא, במכת הדם, מיזגו מים לגביעי זכוכית שמראש הטמנתם בהם מעט אבקת ג'לי אדום. כך תצליחו להדהים את המסובים במים השקופים שהופכים לאדומים (ותודה לתחיה). במכת צפרדע, בקשו מהמשתתפים לחפש מתחת לכלי האוכל קלפי צפרדע (אותם הסתרנו מראש) העניקו פרס למי שאסף את מספר הצפרדעים הרב ביותר... במכת ברד השליכו על המשתתפים פירווי קלקר וכך הלאה כיד הדמיון והתסריט....

אחד ועוד - מי יודע

חלקו למשתתפים דגלי נייר (אפשר לחבר לצידם שיפוד עץ) ממוספרים מ1 עד 13. כל אחד אחראי להניף את דגלו במהלך השיר - בהתאמה.

חד גדיא

חלקו לכל משתתף פתק עליו שם אחד מהדמויות המופיעות בשיר. במהלך השיר, ישמיעו בהתאמה בעלי הפתקים את קולם לפי הדמות הרשומה בפתק שקיבלו.

"לא משחקים עם אוכל..."

(פאזל מצה, טנגרם צורות) - הכינו מראש צילום של מצה הגזורה בצורות שונות. המשתתפים הצעירים, יוכלו לבנות מהם מייצבים שונים ולבקש מהמשתתפים לזהות מה יצרו.

מסלול גביעים

נצלו את הזמנים בהם גביעי היין ריקים. הטילו קובית משחק והעבירו אגוז מגביע לגביע בהתאמה למספר שהתקבל. מי שקיבל את האגוז לגביעו - זכה בו. יטיל את הקוביה שנית וימשיך בסבב עם אגוז נוסף.

מילאו כיסי באגוזים...

חפנו אגוזים משקית הפרסים ובקשו מהמשתתפים לאמוד את מספרם. יזכה ב"חופך" המשתתף שהצליח לאמוד את הכמות הנכונה.

"כאילו הוא יצא ממצרים"

חלקו למשתתפים הצעירים מראות קטנות (בגודל מטבע) והזמינו אותם להניחם על פני בני ישראל המצוירים בהגדתם. בקשו מהם להביט במראה ולתאר את הרגשתם, תחושותיהם, מחשבותיהם וכו' "כאילו" הם אלו היוצאים ממצרים...

להפוך את הקערה על פיה

מדי פעם, שנו את סדר הסמנים המונחים בקערה ובקשו מהמסובים לתקן את הסדר.

"דמי פסח" - מתנות הסדר

הכינו מתנות קטנות (כאלו הרוכשים בחנויות "הכל בשקל") וחלקו למשתתפים במהלך קריאת ההגדה: משחק רביעיות בהזכרת המספר ארבע, שעון מעורר ב"הגיע זמן קריאת שמע של שחרית...", - מברשת שיניים ב"ואף אתה הקהה את שניו", מטליות ניקוי ב"עבודה קשה", ויגא ישראל את היד הגדלה" - מחזיק סירים בצורת כפפה ב"וספק צרכנו במדבר...", - ציוד למטייל ב"לראות את עצמו", מראות ב"שיר חדש..." - תקליטור (האריזה).. "ומאפלה לאור גדול" - פנס ("פתק זיכוי"). "את עיני מן דמעה" - חבילת טישו. "ורגלינו קלות כאילות" - גרביים, "וקל לבבות ויךאוך" - קישוטי לבבות וכד'.

רעיונות נוספים לדורות הבאים.... הכל בבחינת "כזה ראה ו...חדש"

אלבום כפול שמיימי / אלבום כפול

מעולם אחר...

בחודש האחרון יצא לאור העולם האלבום הכפול של הפרויקט היחודי: "יעקב והמלאכים".

שילוב קולות שמיימי ומרגש של:

קובי עובד – סולן "קולות מן השמיים", אמן יוצר מיוחד במינו, בעל קול המלאך, וילדי "מלאכים" – בית הספר היקרתי לאומנות הקול והשירה היהודית אמנותית היחיד מסוגו.

בניהולו המוסיקאלי של המנצח רפאל ביטון, המנהל המוסיקלי של ביה"ס "מלאכים". בהפקתו ובעיבודו של ליאור כהן. אלבום כפול – הכולל 22 שירים המחולקים לשני דיסקים.

הראשון – מבחר שירים בסגנונות ובעיבודים מפתיעים: פופ, אופרה, אתני, רוק, אירי, ג'אז, לטיני, מוסיקת עולם וכו'. ודיסק שני: "מן ההיכל" – הכולל מבחר תפילות ממעגל השנה המבוצעים בשירת א-קפלה (ווקאלי – "עולם המלאכים").

האלבום הינו פרויקט הדגל של בית הספר עליו שקד צוות רב משתתפים מעל 3 שנים, מלאכת אומנות רבת רבדים ופרשנויות לטקסטים מהמקורות ומקוריים של ההרכב, אשר מטרתם להאיר באופן חדיש ומרענן את סמטאות המילים המוכרות מההליכה היומיומית. לדוגמא: מילים כמו: "שוועתנו קבל ושמע צעקתנו" – מקבלות ביטוי רענן בצורת שיר רוקיסטי המשוער בכח להתייר צרורה. לעומתם, מילים מרגשות ומוכרות ב "יד נפש" – מקבלות חלוקת תפקידים מחודשת במעין דיאלוג המתקיים בדרכן למרומים, בין קובי המבקש במלוא הרגש: "משוך עבדך אל רצונך...", לבין המלאכים, שגירי הרוח והצלילה מהמנפים את הפנייה לשמיים: "אז תתחזק ותתרפא... וחוסה נא על בן אהובך...". עד איחודם ההרמוני והסוחף של הקולות בבית הגאולה: "הגלה נא ופרוש חביב עליי את סוכת שלומך...". בשיר אחר, בוקעת שירה אופראית בשפה הארמית בנימה אישית המתלווה לטקסט המקור, המעניקה זווית הסתכלות מחודשת. ועוד רבות ההפתעות האמנותיות...

"כשביית המקדש היה קיים והייתה שירת הללוים, היינו אור לגויים. משנחרב – איבדנו את הצלילים..."

חוגגים פסח בגוש עציון

טיולי ג'פים, טרקטורונים, אמת הביאר או הרודיון? עמותת תיירות גוש עציון מוציאה אתכם עם המצות לחפש את המטמון, לגלות באומנה, להתפעל מחיות המקרא ולמגוון אטרקציות המתאימות לכל המשפחה בימי חול המועד פסח. יש למה לחכות! בחול המועד סוכות תוכלו למצא שפע של אטרקציות המתאימות לכל הגילאים. אפיית מצות לפסח והפנינג חגיגי ביער הל"ה יער גבעות, יום שישי לפני פסח 22/3 היכוני לפתיחת העונה באמת הביאר – טיול רטוב באמת מים תת קרקעית מימי הורדוס. השכרת אופניים במקום.

בכל יום תוכלו לבחור מבין מגוון טיולים מודרכים של ב"ס שדה כפר עציון. בחוות ארץ האיילים תיהנו מבי, מממתקים לקטנטנים ועד למתקני אקסטרים לאמיצים כולל גלישה באומנה הארוכה בארץ – 400 מטרים של שכרון חושים! פיינטבול קבוצתי תוכלו לשחק בקליבר 3.

רוצים טיול ממוגע? בחרו טיול טרקטורונים מאתגר, טיול ג'פים בין נופי גוש עציון או טיול בג'יפ ספארי עם מקומות לכל המשפחה!

הכי הכי פסח!! בגן החיות הטיפולי של מרכז חוויות תוכלו לראות תצוגת חיות מיוחדות וייחודיות לפסח: דגי התנין, ארבה מצרי, ברווזי נילוס ועוד. סיוורים מרתקים בכלובי החיות, יצירה, מתנפחים והובלה על סוס/פוני.

מורשת והיסטוריה תוכלו לחוות במרכז להנצחת מורשת גוש עציון בחיזיון האור קולי המספר את סיפור גבורת המתיישבים ערב קום המדינה. בהרודיון תוכלו לסייר בין עתיקות הארמון ומחילות מאגרי המים התת קרקעיות ולהנות משחקי רחוב הממחישים את דמותו של הורדוס.

כשר לפסח – מוזמנים להנות מסיוור וטעימות יין ביקב גוש עציון. ארוחה בשרית לקבוצות ניתן להזמין בבית ספר שדה כפר עציון.

גד כהנא מנכ"ל עמותת התיירות: "אתרי המורשת והאטרקציות החווייתיות המיוחדות במינן של גוש עציון פתוחות לקהל הרחב לאורך כל השנה וכמובן בימי החג. עמותת התיירות עושה ותעשה ככל שביכולתה להנגיש ולחזק את אתרי התיירות להנאתם ולרווחתם של כלל הציבור והתיירים מהארץ ומהעולם. אני מאחל לכל בית ישראל חג כשר ושמח".

אז כבר אמרנו שיש למה לחכות?? מוזמנים להגיע בכל ימי חול המועד ולהנות עם כל המשפחה.

עמותת תיירות גוש עציון

02-9410124 www.etzionyour.org.il חפשו אותנו בפייסבוק

טקס הנחת אבן פינה בבית ספר "מזמור"

השבוע הונחה אבן הפינה לבניין החדש של בית הספר למוזיקה "מזמור" בקרית החינוך גבעת ושינגטון. בטקס נכחו מורי בית הספר דניאל זמיר, רונה קינן וחמי רודנר.

השבוע התקיים טקס הנחת אבן הפינה לבית הספר "מזמור" של קרית החינוך גבעת ושינגטון. בבניין עתידיים להיבנות כיתות חדשות ואולפן הקלטות מתקדם לרווחת הסטודנטים הלומדים במקום.

בטקס נכחו מורי בית הספר חמי רודנר, רונה קינן ודניאל זמיר יחד עם הסטודנטים וצוות ההנהלה.

איציק וייס, מנהל בית הספר "מזמור" מסר כי "אנו מתחילים בשעה טובה את בניית הבניין החדש. הבניין יוקם על מנת לאפשר לסטודנטים ולצוות המורים תנאים נוחים יותר על מנת שיוכלו ליצור ולפעול. כולנו תקווה כי מפה תצא שירה גדולה ואנו מאחלים לסטודנטים ולצוות בהצלחה בהמשך".

ישראל חוגגת פסח בחברון

בישוב היהודי בחברון נשלמות ההכנות לקראת אירועי פסח בחברון. להערכת המארגנים השנה צפויים להשתתף רבבות אנשים באירועי החג השונים. נעם ארנון, דובר היישוב, מסר שהשנה הוחלט שהכותרת והסיסמה המובילה של האירועים תהיה "ישראל חוגגת פסח בחברון", סיסמה שתופץ במסע פרסום מושקע בכל אמצעי הפרסום וברשתות החברתיות. אשי הורביץ, קמב"ץ היישוב היהודי בחברון, מספר על היערכות רבה ומושקעת ואומר: "נעשה הכל, מעל ומעבר, למען האנשים הבאים לבקר את אבא ואמא, האבות והאמהות הקדושים, וכדי שכולם יצאו בתחושות הטובות ביותר". ישראל בלייכר, האחראי על הפרסום, מספר שהשנה הוחלט להשקיע גם בפרסום במדיה וברשתות החברתיות כדי להגיע לקהלים נוספים. עיקר האירועים יומי השיא בהגעת הרבבות צפויים בימים רביעי וחמישי, א' ו' ב' חול המועד.

ביום חמישי ב' חול המועד צפויה הופעת ענק עם מיטב אמני הזמר החסידי היהודי המקורי, ביניהם - ליפא שמעלצר, חיים ישראל, אודי דויד, להקת יא בה יא, ועוד... על הבמה מקווים המארגנים לראות מספר שרים חדשים שיתמנו עם כניסת הממשלה החדשה שיבואו להצהיר נאמנות לעיר האבות חברון.

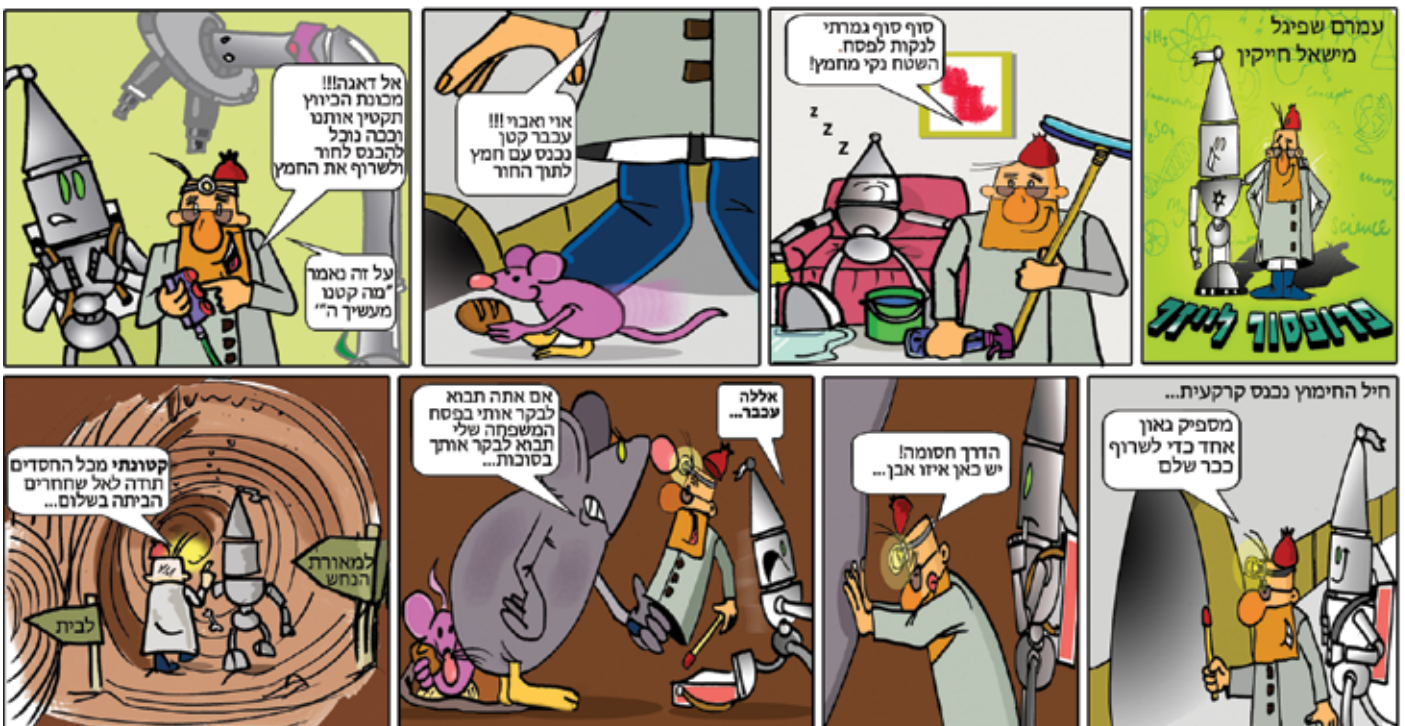

בנוסף יתקיימו מגוון הפעלות מרתקות לכל המשפחה הכוללות משחקים אטרקטיביים לילדים והצגות במשך כל שעות היום. תחום ההסעות עבר שידרוג מהפכני בשנים האחרונות, וכפי שכבר הוכח בסוכות, כעת מערך ההסעות לחברון הינו נוח וזמין לכל נוסע ולכל המשפחה; כל זאת בעזרתם הפעילה של גורמי הבטחון והמשטרה, הרואים באירועי החגים בחברון אחד משיאי המשימות שאותן הם ממלאים בגאווה. לכן, כדאי לסמן כבר עכשיו ביומנים: ביום שני של חול המועד - מתאחדים וחוגגים בחברון!

לפרטים 1800400456

איתמר על המפה

תחת הכותרת 'פסטיבל איתמר' - חגיגה כפרית בה, השיקה מזכירות היישוב איתמר מפת תיירות חגיגית המציגה את כל פינות החמד ברכס איתמר המתפרס לאורך 10 ק"מ עד בקעת הירדן. במפה תמצאו מגוון מסלולים קסומים למשפחות, טיולי שטח ועוד לצד חניוני פיקניק חדשים בין בוסתנים ותצפיות מרהיבות. "אלפים מגיעים בכל חג לאיתמר ולחוות החקלאיות" מספר משה רונצקי יו"ר מזכירות איתמר, "חשבנו איך להכיר תודה למבקרים הבאים לחזק את ההתיישבות ויחד עם העמותה לפיתוח איתמר, הישיבה הגבוהה ותיירות שומרון, הפקנו למענם את המפה, אשר תחולק בחוה"מ לבאים בשער היישוב".

שאלה:

אני מודה, יש לי מנהג מגונה. בכל פעם שהמשפחה המורחבת מתאספת לארוחה חגיגית או לשהייה ביחד לחגוג חגים (וגם שבתות אבל בעיקר חגים) אני מתחילה לבדוק מי הביא מה, כמה הביא, מי טרר יותר ומי פחות, למה חמותי מתנהגת לגישה השנייה יותר יפה ממני, למי הביאו מתנות שוות יותר ולמי פחות. אני מוצאת את עצמי מתרגזת על אחרים כיוון שאני משקיעה ונותנת מעל ומעבר ועושה את המקסימום בזמן שאחרים משקיעים הרבה פחות. אני מרגישה שאני נכנסת לכוננות ולמתח. אני לא יודעת מה זה אומר עלי אבל במקום ליהנות מהחג ומהשהייה בקרבת המשפחה המורחבת, אני עסוקה בפנקסנות.

תשובה:

את כותבת מתוך מודעות גדולה להתנהגות שלך ומבינה מה את מפסידה. נראה שהיית רוצה להיפטר מהמנהג המגונה הזה שלך. בשביל זה בואי ננסה להבין ממה נובעת ההתנהגות הזו שלך מדברך נראה שיש לך איזשהו מדד של עשייה והתנהגות שכולם צריכים להתנהג לפיו. העניין הוא שאת זו שקובעת את המדד הראוי. את החלטת מה וכמה ראוי להביא כמה צריך לטרוח, מהי מתנה ראויה יותר ומה פחות ומי שפועל פחות מהסטנדרטים שנראים לך נכונים הוא כבר לא בסדר, אם משהו לא הולך לפי הקו שלך קשה לך להכיל אותו. את שופטת אותם ומחמירה איתם. יתכן מאוד שאת לא סלחנית גם כלפי עצמך. שאת מעמידה לעצמך רף התנהגות מאוד גבוה. את דורשת הרבה ולא מוותרת לעצמך. **בדיוק מהמקום הזה שאת דורשת מעצמך את גם דורשת מאחרים. מהמקום הזה שאת לא סלחנית כלפי עצמך את גם לא סלחנית כלפי מקפידה עליהם ומבקרת את התנהגותם.** לכן הייתי אומרת לך - קודם כל תרפי. תרפי מעצמך אל תנסי להיות מושלמת. קבלי את עצמך איך שאת. תוותרי

קצת, תסלחי לעצמך. תראי בעצמך את הדברים החיוביים והטובים שבדואי קיימים בך. תלמדי להעריך את עצמך ולא להוב את עצמך גם אם לא תמיד מצליח לך, הכוונה היא לא להוריד את השאיפות והציפיות שלך, אלא לא להיבהל כאשר הדברים לא מסתדרים, לסלוח ולקבל את עצמך גם כאשר הציפיות לא מתממשות. זה לא קל ומצריך עבודה עצמית לאורך זמן אבל את רק תרוויחי מכך. במישור האישי ובמישור הבינאישי. היכן שאת יכולה לקבל את עצמך כפי שאת - יהיה לך קל לקבל את האחרים ואת השונים ממך. היכן שאת יכולה לסלוח לעצמך - את תוכלי לסלוח גם לאחרים. ההתנהגויות השונות והפחות ראויות שאת נתקבלת בהם לא יצליחו להעיב על שמחת המפגשים המשפחתיים. לא תהיי עסוקה בפנקסנות והכי חשוב - תצליחי לחוות וליהנות משמחת החג ומהשהייה עם משפחתך המורחבת גם אם התנהגותם לא תשתנה. תצליחי להרגיש בחרור. ■

המעוניינים להתייעץ או לשלוח את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

מעין עטרת

שתי בריכות בטון מרובעות, אחת רדודה ומתאימה לילדים (בעומק 60 ס"מ) והשנייה בעומק של כ- 1.6 מטר. למי שמחפש - אחלה נוף לרוואבי

איך מגיעים: מצומת שילת (כביש 443, הכניסה מודיעין) נוסעים לכיוון חשמונאים ומודיעין עלית, וממשיכים עם הכביש. קצת אחרי המחסום (שנמצא אחרי מודיעין עלית) יש פנייה ימינה לני"ל, לא פונים, ממשיכים ישר עד הפנייה הבאה, שם פונים ימינה לכיוון נווה צוף/חלמיש. לאחר נסיעה של כרבע שעה תראו את הישוב "נווה צוף" מד ימין, עוברים אותו וממשיכים עם הכביש (שמתעקל ימינה). מגיעים לככר (ליד השער השני של נווה צוף) ופונים שמאלה לכיוון עטרת. ממשיכים עם הכביש, עוברים את הישוב עטרת, וכמה מאות מטרים לאחר מכן פונים שמאלה לשביל עפר (יש שלט המורה לכיוון המעיין). יורדים עם השביל כ-

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

גילוי לב

הילה,

אנחנו יוצאים כבר זמן רב ומוכרח לציין שאין מאושר ממני. אני נזכר בפגישה הראשונה במבט הראשון שתפס אותי. ועדיין. חיפשתי אחרייך שנים וכבר חשבתי בליבי שאולי לא תגיעי. והופעת. כבר חודשים שאני מסתובב עם חיוך שמסרב לעזוב לי את הפנים. בזכותך. אני הכי שמח בעולם, על הנס הגלוי, שאותך פגשתי. את כל מה שביקשתי וייחלתי. התפללתי לבורא עולם והוא נענה לתפילתי. לפני חג הפסח, חג החירות החלטתי להיות טיפלה מקורי, להשתגע... ולעשות משהו שטרם נעשה. בכל שבת קוראת בקביעות את המדור, ולא מפספסת. את המדור הנוכחי אני מקדיש לך, רק לך. האביב מבשר על התחדשות. על רענונות וזו הזדמנות טובה של שנינו להתחדש יחד. אני אוהב אותך ורוצה אותך לצידי לתמיד.

התינשאי לי?

שלך (י')

כי משהו חדש מתחיל...

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת **מרדכי פרמן**
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

במילה שאנו מחפשים בפעם הזאת - נא לעבור מאות לאות גם לפני וגם לאחר- המשמעות לא תשתנה לדור ודור! רוצים עוד רמז- בבקשה - חפשו בפסוק השני של הפרשה ותגלו פתאום, שהגיעה העת לחלום!

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

בין המילים כלשון חז"ל חסידים בשמחה השמיני, מופיעה המילה "הנחיות" וביחיד נחת המותחן לחתן שלילי הכלול!

הזוכה: משפחת בן הרוש ממעלה מכמש

דברים יכולים להשתנות!

הרב נתנאל אלישיב - המכונה הקדם צבאית 'בני דוד'

מלון אורחים

ישכון לבטח על אדמתו, כדבר ד' לאבותינו ולנביאינו. וכן הוא בחיי הפרט: אדם צובר לו הרגלים שליליים כאלו ואחרים, ולעתים קרובות מדי הוא נוטה לאבד את האמונה בכך שיוכל אי פעם להיגמל מהם – "ככה אני, מה לעשות..." אולם על כל אדם מישאל לדעת שכשם שיצאנו ממצרים, כך בכוחו לצאת ממצרינו האישיותיים ולפרוץ קדימה. במסגרת עבודתי כמחנך אני רואה את זה קורה כל הזמן, אנשים שלא האמינו שיצליחו ללמוד דף גמרא מסיימים מסכתות שלמות, בחורים שיצרו שלט בהם מצליחים להתרומם ולהישמר מכל רע. כבודו של העבר במקומו מונח, אולם אין הוא דבר. אנו בני חורין, עבדים רק לד' לבדו

אין זה דבר של מה בכך. הערכותינו ביחס לעתיד משליכות במידה רבה על מעשינו בהווה. אם לקחת דוגמה מחיי הכלל בימינו, לא לחינם נוהגים אחינו משמאל לשון באוזנינו, השכם והערב, את המנטרה השחוקה לפיה: "כולם יודעים שבסופו של דבר לא יהיה מנוס מ...". מחשבות אלו מחלישות אותנו, כי למה לנו להשקיע בחבלי ארץ שממילא לא יישארו בידינו? לעומת האמירות המחלישות הללו, **עלינו לזכור את יציאת מצרים, ולהאמין שהקדוש ברוך הוא יקיים את השבועה שנשבע לאבותינו, לפיה כל ארץ ישראל תהיה בידינו. אמנם לא נאמר לנו מתי, אבל לאור ידיעת העתיד המובטח, אנו מתמלאים בעוז ופועלים בהווה, כדי ששבועה זו תתקיים במוקדם ולא במאוחר.** אין להתפעל מהקשיים שאנו נתקלים בהם, הרי עברנו את פרעה, נעבור גם את זה, וישראל

אחד הקשיים הגדולים ביותר שהתמודדו עמם אבותינו בדור של יציאת מצרים, אם לא הגדול שבהם, היה הנטיה האנושית להאמין שמה שהיה הוא בהכרח שיהיה. כשאתה עבד, אביך הוא עבד, וכך היו גם סבך וסב סבך, קשה מאוד להאמין שהשחרור יגיע אי פעם. אמרו חכמינו ש"מעולם לא יצא עבד או שפחה, בן חורין ממצרים" (מכילתא דרשב"י), אז מי יכול היה לדמיין שעם שלם יצא? אולם יציאת מצרים לימדה אותנו שהכול עשוי להשתנות לטובה, ובמהירות רבה.

זהו לקח לדורות, לכלל ולפרט: דברים יכולים להשתנות! יש בורא לעולם ויש מנהיג להיסטוריה. יש לדבוק בטוב, לא רק מתוך אמונה שהוא ראוי, אלא שהוא גם מציאותי, כי מה שטוב בעיני ד' – גם יתממש, במוקדם או במאוחר.

המדור מוקדש ל: צביקי ואוריה גולדברג;

הדר צרפתי וטל בן אלי; רועי משולם ועדי אבוחצירא; שלומי פרקש ויעל פליימר; איתמר קליין; שירה אמסלם ורותם סלע; הדר לוסקי ואיתי זוהר;

השתתפותו/מתחתנים השבוע.

ול: משפחת אהרון גפן ורעייתו לאירוסי הבת נעמה עם משה

למשפחת הלוי לאירוסי הבן אלקנה

שירה וולברשטיין ויאיר בר לוי; רבקה ליפשיץ ומתנאל אורן; נתנאל כהן ושרה'לה יעיש; יאיר שפיצר והילה סלם

השתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

052-2529891 | דן | www.r-e-l.co.il

אלה ברכב

מזכרת
משפחתית
מתנה

ואלה בסוסיא

כשיש רק יומיים חול המועד למה לבזבז אותם בפקקים!?

פסח בסוסיא

רביעי - חמישי, ט"ז-י"ז ניסן, 27-28/3 | 10:00-18:00

מעגל מתופפים

הכנת פסיפס

יוצר כדים

אומה
פעילות אתגרית

שחקני רחוב

יצירת כלי נגינה

סיורים מודרכים

שאיבת מים

רכיבה על בע"ח

חזיון אורקולי

כל יום חוויה מחדש - והכל בכרטיס אחד!

עלות יומית: ילד מגיל 3 - 34 ₪ | מבוגר - 29 ₪ | כרטיס משפחתי - 160 ₪

טוילים מודרכים לכל המשפחה בהדרכת ביס"ש סוסיא. לפרטים: 02-9963424 | www.susya.org.il

חוות הסוסים ביתר פתוחה בימים ד'-ה', להזמנות: 052-8903945

סטודיו "צד שני" בליבנה סטודיו לקרמיקה פתוח בכל ימי חול המועד. 052-3644848

סטודיו "שקוף" בבית יתיר אומנית בזכוכית, פתוח בימים ד'-ה'. 052-8903735

שבילים ללב השכרת אופניים וגררים לילדים בישוב סוסיא. 052-7906777

מוקד תיירות חבל יתיר: 1-599-507-517 | www.susya.org.il | חפשו אותנו בפייסבוק